

ราชอาณาจักรราชอาณาจักร

กระทรวงอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยอิสลามอินชามัดฮิดีนชะฮัด

คณะนิติวิทยาศาสตร์

คู่มือกิจที่ผู้แสวงบุญปฏิบัติใน

ฮัจญ์และอุมเราะ

ฮ

โดย: ดร. ชะลีห์ บิน เฟาซาน บิน
อับดุลเลาะฮ์ อัลเฟาซาน
ฮ.ศ. 1427-ค.ศ. 2006

©

มหาวิทยาลัยอิสลามอิหม่ามมุฮัมมัดอินชะฮุดขอสงวนลิขสิทธิ์
ฮ.ศ 1427

จัดเก็บโดย ห้องสมุดแห่งชาติกษัตริย์ฟิซด์

อัลเฟาซาน, ซะลีย์ บิน เฟาซาน บิน อับดุลเลาะห์

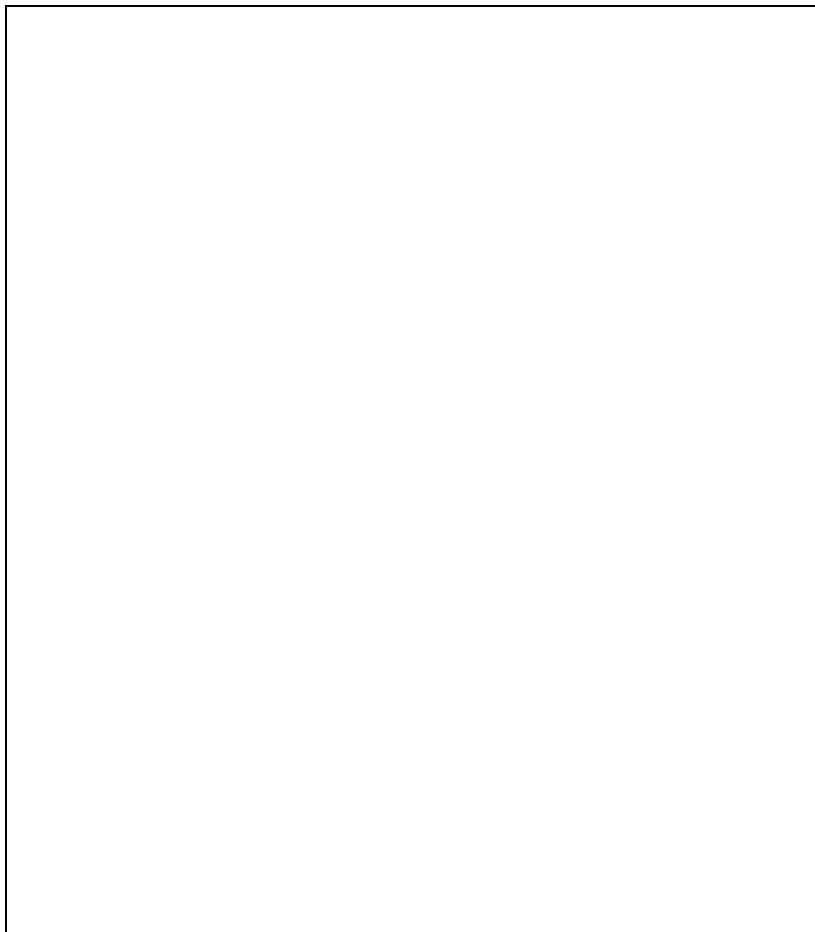
คู่มือกิจที่ผู้แสวงบุญควรปฏิบัติในฮัจญ์และอุมเราะฮ์/ ชะลีฮิน เฟาซาน บิน อับดุลเลาะห์ อัลเฟาซาน- Riyadh, S.A. 1427

61 หน้า; 12x17 ซม.- 9960

1- ช้าง. 2- อุมเราะฮ์ a. ชื่อเรื่อง b. ชุด
ตัวที่ 252.5 1427/ 5090

หมายเลขจัดเก็บ 1427/ 5090

ISBN: 6- 696- 04- 9960

**ในนามของพระอัลลอฮ์
ผู้ทรงงามสุด ผู้เมตตาสุด**

คู่มือในสิ่งที่ผู้แสวงบุญควรปฏิบัติ

มหาวิทยาลัยขอสงวนสิทธิ์

อารัมภบท

สรรเสริญจอมแก้วพระอัลลอฮ์
ผู้เป็นเจ้าแห่งโลกทั้งปวง สันติภาพ
และพร จงมีแก่ผู้นำแห่งศาสนา
ตราแห่งผู้ส่งสารทั้งหลาย ครอบครัว
และสหายของพวกเขา

เพื่อดำเนินต่อไป

เพื่อเป็นการเริ่มจัดทำชุดคู่มือนี้ทางมหาวิทยาลัยได้จัดพิมพ์สรุปของ (กิจที่ผู้แสวงบุญปฏิบัติในฮัจญ์และอุมเราะฮ์) ประพันธ์โดย ดร. ซะลีย์ บิน เฟาซาน อัลเฟาซาน ผู้ยิ่งใหญ่พระอัลลอฮ์ได้โปรดมอบความสำเร็จแก่เขา แม้ทางมหาวิทยาลัยจะได้จัดพิมพ์ออกมาเป็นจำนวนมาก ซึ่งได้จัดทำเมื่อกำลังจะถึงฤดูกาลฮัจญ์ แต่ก็หมดลงและยังได้รับคำสั่งซื้ออยู่บ่อยๆ ทั้งจากในและนอกราชอาณาจักรซาอุดี เหตุเบื้องหลังความต้องการอันสูงนี้ก็คือความกระชับ ครอบคลุม

และความง่ายของตำรานี้
นี่คือเหตุว่าทำไมทางมหาวิทยาลัยจึงได้
ทำการจัดพิมพ์ซ้ำอยู่หลายครั้ง
และทุกฉบับที่พิมพ์ออกมาก็หมดตั้งแต่ต
อนจัดพิมพ์ด้วยเหตุนี้ผู้แต่ง
พระอัลลอฮ์ได้โปรดให้รางวัลเขา
จึงรู้สึกว่าคนกำลังต้องการหนังสือเล่มเล็
กๆ นี่ที่จะมาคอยเตือนใจอย่างง่ายๆ
และผลประโยชน์อันยิ่งใหญ่
อย่างเร่งด่วน
ดังนั้นเขาจึงได้ทบทวนแก้ไขคู่มือและเพิ่
มเติมในสิ่งที่เห็นว่าเหมาะสม
เพื่อที่จะได้เป็นประโยชน์และครอบคลุม
มากขึ้น

ในการตีพิมพ์คู่มือนี้อีกครั้ง
ทางมหาวิทยาลัยทำตามตัวอย่างที่ได้ปร

ะทานมาของผู้อารักขาแห่งมัสยิดศักดีลี
ทรีทั้งสอง

และรัฐบาลอันแสนปราดเปรื่องที่คอยพยายาม
รับใช้อิสลามอยู่เสมอๆ

เผยแพร่ศาสตร์ และชะรีอะฮ์ของอิสลาม
เราขอพระอัลลอฮ์ผู้ทรงพลังและผู้ยิ่งใหญ่
สุด

ให้ช่วยส่งเสริมการส่งตำรานี้ให้ถึงผู้แสวง
บุญในโลกอิสลามอย่างสะดวก

เพื่อที่จะได้รับผลประโยชน์ในการประกอบ
พิธีกรรมฮัจญ์อย่างถูกต้องเหมาะสม
เราขอพระอัลลอฮ์ให้นำสิ่งที่เป็นประโยชน์
และสิ่งตอบแทนทุกประการจากสิ่งเตอ
นใจนี้ไป

ทั้งในชาตินี้และหลังชาตินี้ในภายภาค
หน้า

ในขณะที่เดียวกันทางมหาวิทยาลัยได้ให้โอกาสกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ผู้ซึ่งต้องการจะจัดพิมพ์ให้แจกจ่ายได้โดยไม่มีค่าใช้จ่าย

เพื่อที่จะได้เผยแพร่ผลประโยชน์กับผู้คน และเพื่อแสวงหารางวัลจากพระอัลลอฮ์ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นหลังการร่วมมือกับเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย

พระอัลลอฮ์ได้โปรดมอบรางวัลให้แก่ผู้แต่งอย่างดีสำหรับความอดุสาหะอย่างสม่ำเสมอที่เขาได้ออกมาด้วยประสงค์ในการอธิบายถึงพระอัลลอฮ์

ชี้แนะคนในการบูชาพระองค์ และตักเตือนพวกเขามีให้กระทำความผิดพลาด

หรือละเมิดข้อจำกัดของพระอัลลอฮ์!

พระอัลลอฮ์ได้โปรดทำให้พวกข้าอยู่ท่ามกลางผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากความอุตสาหะที่ได้ประทานมานี้ด้วย
พระองค์เป็นผู้เดียวที่ชี้แนะเราสู่ทางที่เที่ยงตรง

บทนำ

สรรเสริญจอมแก้วพระอัลลอฮ์ผู้เป็นเจ้าแห่งโลก
ทั้งปวง

สันติภาพและพรจงมีแก่พระศาสนามุฮัมมัด
ครอบครัว และสหายของเขา

เพื่อดำเนินต่อไป

คนทั่วไปบางคนที่ไม่เคยประกอบฮัจญ์หรืออุมเราะฮ์ถามอยู่บ่อยๆ ว่า:

“เราควรจะปฏิบัติและกล่าวอะไรในขณะที่ประกอบฮัจญ์กับอุมเราะฮ์”

เพื่อเป็นการตอบคำถามนี้ข้าพเจ้าได้สรุปตำรา
นี้มาอย่างง่าย

เพราะคนทั่วไปอาจไม่เข้าใจในสิ่งที่เขียนใน
ซึ่งประสบการณ์

อย่างไรก็ตามก็เป็นทีที่เพียงพอแล้วที่จะอธิบายว่า
พวกเขาควรทำอะไรด้วยวิธีที่เข้าใจได้ง่าย

ผู้แต่ง

โอ ผู้แสวงบุญ!

จงตั้งใจที่จะมีเจตนาอันบริสุทธิ์ใจ
ต่อพระอัลลอฮ์เพียงผู้เดียว
ในฮัจญ์กับอุมเราะฮ์
และในกรรมทั้งหมดของท่าน
จงตั้งใจเช่นเดียวกันที่จะปฏิบัติตามซุนนะ
ฮ์ของท่านศาสดา สันติภาพจงมีแก่ท่าน
ในการประกอบฮัจญ์อุมเราะฮ์
และกิจบูชาทั้งหลาย
เพื่อกรรมของท่านจะได้รับการยอมรับ
หากไร้ซึ่งเงื่อนไขทั้งสองประการนี้:
เจตนาอันบริสุทธิ์ใจและการยึดถือซุนนะ
ฮ์ กรรมจะไม่ได้รับการยอมรับ
ดังนั้นข้าพเจ้าแนะนำว่าท่านจงอ่านคู่มือ

นี่ก่อนเริ่มฮัจญ์และอุมเราะห์
 เพื่อที่ท่านอาจจะได้รับประโยชน์จากมัน
 จงตั้งในเช่นเดียวกันที่จะหาค่าใช้จ่าย
 สำหรับฮัจญ์กับอุมเราะห์จากแหล่งที่สุจริต
 ต
 เนื่องจากฮัจญ์จากแหล่งการเงินที่ทุจริต
 เป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้
 ตามที่กล่าวอยู่ในชะติษบางฉบับ

ประการแรก: **อิห์รอม**

(การอุทิศตนทางพิธีกรรม)

จงทราบ **ฟิ/น้องข้า**
 ว่าพิธีกรรมแรกของฮัจญ์หรืออุมเราะห์ก็
 คืออิห์รอม
 ดังนั้นท่านควรที่จะทราบกาลเทศะของอิ
 ห์รอม รวมถึงสิ่งที่ควรปฏิบัติก่อนอิห์รอม

ความหมายของอิห์รอม
ประเภทของพิธีกรรมที่ท่านจะเข้าสู่อิห์รอมด้วย ยิงไปกว่านั้น
ท่านควรจะระมัดระวังกับคำรำลึกที่กล่าวระหว่างและหลังอิห์รอม
และสิ่งที่หวงห้ามหลังจากที่ได้เข้าสู่สถานะอิห์รอม จงใส่ใจกับสิ่งต่อไปนี้:

1- สถานที่ของอิห์รอม:

ท่านศาสดา สันติภาพจงมีแก่ท่าน
กำหนดสถานที่ที่ผู้แสวงบุญจำต้องเข้าสู่อิห์รอม
เมื่อใดก็ตามที่ผ่านสถานที่หนึ่งใดก็ตามต่อไปนี้:

1) ชุล-ฮุไลฟะฮ์

ซึ่งปัจจุบันเรียกว่าอับยารอะลีย

(บ่อน้ำแห่งอะลีย) เป็นมิกาท

(สถานที่ที่กำหนดไว้)

ของชาวเมดินาและผู้ใดก็ตามที่ผ่าน
มาในขณะที่เดินทางผ่านมาทางบกหรื
ือทางอากาศ

2) อัล-จุฮ์ฟะฮ์

เป็นสถานที่ใกล้กับเราะบิฆบนถนนเลี
ยบชายฝั่ง

ทุกวันนี้ผู้คนเข้าสู่อิหฺรอมจากเราะบิฆ
ซึ่งอยู่ก่อนมิกาทด้วยระยะทางเพียงเ
ล็กน้อย

นี่เป็นมิกาทของคนที่มาจากภูมิภาคมั
ฆริบเลแวนต์อียิปต์และผู้ใดก็ตามที่เดิ

นทางผ่านมาทางบกทางทะเลหรือทางอากาศ

- 3) ยะลัมลัม (ปัจจุบันเรียกว อัศชะดียยะ)
เป็นมีกาทของชาวเยเมนและผู้ใดก็ตามที่ผ่านมาทางนั้น
- 4) กัรน์อัลมะนะซิล (เรียก อัศซัยล์ ก็มี)
เป็นมีกาทของชาวนัจด์และผู้ใดก็ตามมาจากทางนั้นทางบกหรือทางอากาศ
- 5) ชัทอิรค์
เป็นมีกาทของชาวอิรักและผู้ใดก็ตามมาจากทางนั้นทางอากาศหรือทางบก
- 6) ผู้ที่อาศัยอยู่ที่อื่นๆ
แต่บ้านอยู่ใกล้เมกกะ
ให้เข้าสู่อิหฺรอมจากบ้าน

ส่วนผู้ที่อาศัยอยู่ในเมกกะ
 ให้เข้าสู่สถานะอิห์รอมจากเมกกะ
 อย่างไม่รู้ก็ตาม ในกรณีของฮัจญ์
 ให้ไปสู่จุดแรกนอกพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ของ
 เมืองเพื่อเข้าสู่อิห์รอมสำหรับอุมเราะ
 ฮ์ ในทางเดียวกัน
 ผู้ใดที่ผ่านมิกาทโดยไม่ได้แสวงฮัจญ์
 หรืออุมเราะฮ์
 แล้วมีเจตนาจะประกอบฮัจญ์หรืออุม
 เราะฮ์ในภายหลัง
 ให้เข้าสู่อิห์รอมตั้งแต่ที่ที่มีเจตนา
 ไม่อนุญาตให้ผ่านสถานที่นี้ไปโดยไม่
 ไปเข้าสู่อิห์รอม¹

¹ผู้ใดก็ตามที่ไม่ได้ผ่านมิกาทเดียวกันนี้ควรเข้าสู่อิห์รอมเมื่อผ่านสถานที่ที่ขนานกับมิกาทนี้

2- เวลาของอิห์รอม:

อิห์รอมจะสามารถเข้าได้ในระหว่างเดือนที่พระอัลลอฮ์หมายถึงในคำกล่าวของพระองค์ว่า: ﴿الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ﴾

[2: 197]²

ซึ่งก็คือเดือนเซาว์ลซุลกิฮ์ดะฮ์และสิบวันแรกของซุลฮิจญะฮ์
ผู้ใดที่เข้าสู่อิห์รอมก่อนเดือนเหล่านี้
อิห์รอมของเขาจะเป็นโมฆะตามนักก
ฎหมายโดยส่วนมาก

ผู้ใดที่เข้าสู่อิห์รอมและยืนอยู่ที่อะระฟะฮ์ก่อนรุ่งเช้าวันที่สิบเดือนซุลฮิจญะฮ์

² [2: 197]

ฮัจญ์ของเขาจะสมบูรณ์
ในส่วนของอุมเราะห์
สามารถจะเข้าสู่อิห์รอมเมื่อใดก็ได้

3- สิ่งที่ต้องทำก่อนอิห์รอม:

หากท่านตั้งใจจะเข้าสู่อิห์รอม
แนะนำให้ทำสิ่งต่อไปนี้เพื่อเป็นเช
นการเตรียมตัวตนเอง:

- (1) แต่งหนวด ตัดเล็บ ถอนขนรักแร้
และกำจัดขนลับ
หากไม่มีสิ่งใดตามนี้ที่ต้องตัดท่านก็ส
ามารถจะปล่อยไว้เช่นนั้นได้

หากท่านพึงได้ทำไปเมื่อเร็วๆนี้
แค่นั้นก็เป็นทีเพียงพอแล้ว

- (2) อาบน้ำอย่างบริบูรณ์เพื่อชำระล้าง
สิ่งสกปรกหรือเหงื่อโดยที่ทราบว่าร่า
กายตนปกปิดจากในสายตาของผู้อื่น
น

หากไม่สามารถอาบน้ำได้ก็ไม่ใช้สิ่ง
จำเป็น

- (3) ผู้แสวงบุญชายต้องถอดเครื่องแต่ง
กายมีตะเข็บอย่างเช่น
เสื้อผ้าทั้งหลาย เสื้อเชิ้ต และถุงเท้า
แล้วควรสวมอิซาร์
(ชุดที่สวมใต้เอวลงมา) กับริดะฮ์
(ผ้าที่คลุมท่อนบนของร่างกาย) แทน
และแนะนำว่าให้เป็นสีขาวและสะอาด
ทั้งคู่

ไม่ว่าจะเป็นของใหม่หรือไม่ก็ตาม
อนุญาตให้สวมรองเท้าไว้ตะเชียบทุกชนิดตามต้องการ
และอนุญาตให้สวมรองเท้าไม่หุ้มส้น
โดยที่ไม่สวมถุงเท้า
สำหรับผู้หญิงต้องถอดบรูก์หรือฮิญาบ (ผ้าคลุมหน้า)
ที่มีการเย็บแล้วคลุมหน้าด้วยส่วนของคิมาร์แทน (ผ้าที่คลุมศีรษะของเธอ)
เพื่อซ่อนใบหน้าจากผู้ที่มีไชมะฮะริม (ชายที่ยังสมรสด้วยได้)
ไม่ใช่โทษหากสิ่งที่คลุมหน้าอยู่สัมผัสใบหน้า
ดังนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องสวมผ้าโพกหัวหรืออะไรที่คล้ายคลึงกันเพื่อกันไม่ให้ผ้าคลุมสัมผัสใบหน้าอย่างที่เหมาะสม

างคนทำ

ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ใช่การกิจตามซุนนะฮ์

ผู้หญิงต้องถอดถุงมือ (สิ่งที่คลุมมือ)

ด้วยอนุญาตให้สวมอะไรก็ได้ นอกจาก

ผ้าคลุมหน้ากับถุงมือตราบใดก็ตาม

ที่ไม่มีเครื่องประดับ

ไม่มีสีที่บังคับของเครื่องแต่งกายสำหรับ

รับอิห์รอมด้วยบางคนเข้าใจผิดว่าต้อง

เข้าสู่อิห์รอมในเครื่องแต่งกายสีเขียว

ซึ่งไม่มีมูลความจริง [ในชะรีอะฮ์]

ในทำนองเดียวกันอีกหลายคนก็เชื่อ

อย่างผิดๆ

ว่าผู้หญิงควรสวมเครื่องแต่งกายสีขาว

ว

นี่เป็นสิ่งที่ไม่อนุญาตเนื่องจากเป็นการ
รเปลี่ยนแบบผู้ชาย³

- (4) หลังอาบน้ำผู้ชายจะใช้น้ำหอมกับ
ร่างกายเท่านั้นและไม่ควรใช้กับเครื่อง
แต่งกายสำหรับอิห์รอม
หลังจากนั้นจึงเข้าสู่อิห์รอม
ผู้หญิงอนุญาตให้ใช้น้ำหอมที่ไม่มีกลี
นแรงอบอวลได้
[เพื่อไม่ให้ผู้ชายได้กลิ่น]

4- ความหมายของอิห์รอม:

หลังจากที่ได้เตรียมตัวดังที่กล่าวมาข้
างต้นเป็นที่สำเร็จแล้วจึงเข้าสู่อิห์รอม

³เข้าสู่อิห์รอมโดยที่สวมเครื่องแต่งกายทั่วไปของผู้หญิง
ยกเว้นจำพวกที่มีเครื่องประดับ

อิหฺรอมหมายความว่าเจตนาที่จะเริ่มพิธีกรรมที่ต้องการประกอบ
เมื่อได้ตั้งเจตนาขึ้นแล้วก็จะอยู่ในสถานะอิหฺรอม
ถึงแม้จะไม่ได้กล่าวเอ่ยออกมาอย่างเปิดเผย
ยังดีกว่าที่จะตั้งเจตนาอิหฺรอมหลังจากที่ได้ประกอบหนึ่งในละหมาดบังคับ
ถ้ายังไม่ถึงเวลาของละหมาดบังคับใด ๆ
แล้วละหมาดสองร็อกอะฮ์ก่อนเข้าสู่อิหฺรอมก็จะเป็นการดี
นอกเสียจากว่าเป็นเวลาที่ละหมาดต้องหวงห้าม
อย่างเช่นหลังเข้าตูก์กับหลังละหมาดบ่าย เป็นต้น

ในเวลาตั้งที่ว่ำนี้อ่านสู่อีหฺรอมโดยไม่ต้อ
องละหมาด

ถ้าหากได้รับมอบอำนาจจากใครบาง
คนให้ประกอบฮัจญ์หรืออุมเราะฮ์แทน
แล้วมีเจตนาเข้าสู่อีหฺรอมเพื่อเขา
และจะไม่เป็นโทษหากที่จะกล่าวว่า
"ละบัยกะอัลลอฮุมะ อัน ฟุลาน (โอ
พระอัลลอฮ์! ข้าอยู่นี้ [ยินดีรับใช้ท่าน]
ในนามของ ผู้ใดก็จงว่าไป)"

5- ประเภทของฮัจญ์ที่ผู้แสวงบุญเลือกได้:

ฮัจญ์มีสามประเภท:

(ทะมัททุฮ์ กิราน และอิฟราด)
ประเภทที่ดีที่สุดในนี้คือทะมัททุฮ์

แล้วก็กิริยาน

แล้วประเภทสุดท้ายคืออิฟราด

ฮัจญ์ทะมัททุฮ์:

เป็นการแสวงบุญที่ประกาศเจตนาจะ
ประกอบฮัจญ์เท่านั้นในระหว่างเดี
อนฮัจญ์ (เซอวัล ชุลกีอ์ดะฮ์

และสิบวันแรกของชุลฮัจญะฮ์)

ที่มีกาท หลังประกอบฮัจญ์

จึงจะพ้นจากอิหฺรอม

หลังจากนั้นผู้แสวงบุญจะประกาศเจต
นาจากสถานที่พักอาศัยในเมกกะเพื่อ
การประกอบพิธีกรรมฮัจญ์

และเชือดฮะดี (สัตว์สำหรับสังเวย)

สำหรับทะมัททุฮ์

ถ้าหากเป็นหนึ่งในผู้ที่ไม่ได้อาศัยอยู่ใน
นบรีเวณใกล้เคียงกับมัสยิดคักดีลียะฮ์

ฮัจญ์กิราน:

เป็นการแสวงบุญที่ประกาศเจตนาทั้ง
ฮัจญ์และอุมเราะห์ในขณะเดียวกัน
ด้วยอิห์รอมเดียวกันที่มีกาต
หรือไม่ก็เป็นการแสวงบุญที่เข้าสู่อิห์ร
อมเพื่ออุมเราะห์ก่อน
แล้วเพิ่มเจตนาฮัจญ์ในภายหลังก่อนจ
ะเริ่มฏอวาฟ (การเดินเวียน)
ก็ยังคงอยู่ในสถานะอิห์รอมต่อไปจนถึง
งการโยนจะมะรอต (กรวด)
ในวัดแห่งฮีด การโกนผม
และการเชือดสัตว์เป็นเครื่องสังเวยตั้ง
ผู้แสวงบุญแห่งทะมัททุอ์

อิฟราด:

เป็นการเข้าสู่อิห์รอมเพื่อฮัจญ์เท่านั้น
ที่มีกาต

คงไว้ซึ่งสถานะอิหฺรอมจนถึงการโยน
กรวดในวันแห่งอีดและการโกนผม
อย่างไรก็ตามในฮัจญ์ประเภทนี้
ไม่มีข้อผูกมัดที่จะต้องเชือดเครื่องสัง
วय
นี้จะได้รับการอธิบายโดยละเอียดในภ
ายหลัง

6- คำรำลึกที่แนะนำให้กล่าวในระหว่าง และหลังอิหฺรอม:

- 1) ในกรณีของทะมัททุฮ์
แนะนำให้กล่าวว่า "โอ พระอัลลอฮ์!
ข้าเจตนาอิหฺรอมเพื่อประกอบฮัจญ์
ฮ์ แล้วก็ประกอบฮัจญ์
[ในรูปแบบของทะมัททุฮ์] ด้วยเหตุนี้
ช่วยทำให้เป็นเรื่องง่าย

และยอมรับมันจากข้าด้วยเถิด"
หรือให้กล่าวว่า "ละบัยกะอัลลอฮุมมะ
อุมเราะฮ์มัทท็ออันบิฮัยลล์-ฮัจญ์"
ซึ่งแปลว่า "โอพระอัลลอฮ์!
ข้าอยู่นี้เพื่อจะประกอบอุมเราะฮ์แล้วก็
ฮัจญ์ [ในทะมัทท็อ]"

2) ในกรณีของกิราน

แนะนำให้กล่าวว่า: "โอ พระอัลลอฮ์!
ข้าเจตนาอิห์รอมเพื่อประกอบทั้งอุมเร
าะฮ์และฮัจญ์" หรือ
"ละบัยกะอัลลอฮุมมะ อุมเราะฮ์วะ
ฮัจญ์" ซึ่งแปลว่า "โอ พระอัลลอฮ์!
ข้าอยู่นี้เพื่อประกอบทั้งอุมเราะฮ์และฮ
ัจญ์"

3) ในกรณีของอิฟราต

แนะนำให้กล่าวว่า: "โอ พระอัลลอฮ์!

ข้าเจตนาอิห์รอมเพื่อประกอบฮัจญ์"

หรือ "ละบัยกะอัลลอฮุมมะ ฮัจญ์"

ซึ่งแปลว่า "โอ พระอัลลอฮ์!

ข้าอยู่ที่นี่เพื่อประกอบฮัจญ์"

หากป่วยและเกรงว่าอาจจะประกำฮัจญ์
หรืออุมเราะฮ์ไม่ได้

อนุญาตให้กล่าวในขณะที่เจตนาจะเข้า

สู่อิห์รอมว่า: "หากข้าถูกกีดขวาง

[จากการประกอบฮัจญ์หรืออุมเราะฮ์จน

เสร็จสิ้น]

ด้วยอุปสรรคใดๆ

สถานของข้าจะเป็นที่ใดก็ตามที่ข้าต้องช
ะกั" ในกรณีนี้

หากประกอบฮัจญ์ไม่สำเร็จก็จะหลุดพ้นจ
ากอิหฺรอม

และจะไม่ต้องเชือดเครื่องสังเว
เนื่องด้วยได้เอ่ยคำอิษฺฎานนี้ไว้แต่ต้น

หลังจากที่ตั้งเจตนาอิหฺรอม

ให้สวดทลบียะฮ์ว่า

"ละบัยกะอัลลอฮุมะละบัยค์ ละบัยกะ ละ

ชะรีกะละกะละบัยค์ อีนะ อัลฮัมดะ

วะนีอัมมะทะละกะวัลมุลค์ ละ ชะรีกะลัค

(โอ พระอัลลอฮ์ ข้าอยู่ที่นี่ ข้าอยู่ที่นี่

พระองค์ปราศจากซึ่งผู้ทัดเทียม ข้าอยู่ที่นี่

สรรเสริญคุณงามความดี

และอำนาจปกครองเป็นของพระองค์อย่าง
งแน่แท้

และพระองค์ปราศจากซึ่งผู้ทัดเทียม)"

ผู้ชายให้เอ่ยด้วยเสียงดัง
และผู้หญิงให้เอ่ยด้วยเสียงค่อย

หมายเหตุสำคัญ:

ประการแรก:

หากผู้หญิงอยู่ในช่วงระดูไม่ว่าจะเป็นประจำเดือนหรือตกเลือดหลังคลอดก่อนการเข้าสู่อิห์รอมต้องอาบน้ำและชำระล้างตนแล้วจึงจะเข้าสู่อิห์รอมได้

หากมีประจำเดือนหลังจากเข้าสู่อิห์รอมให้คงสถานะอิห์รอมไว้แล้วประกอบพิธีฮัจญ์ทั้งหมดยกเว้นฏอวาฟซึ่งให้เลื่อนออกไปจนกว่าจะอยู่ในสถานะอันบริสุทธิ์ หากมีเจตนาทะมัททุฮ์และเป็นวันแห่งอะเราะะฟะฮ์แต่ยังคงไม่บริสุทธิ์

ก็จำเป็นต้องเจตนาฮัจญ์และประกอบไปพร้อม
กับอุมเราะห์ดังเช่นในกรณีของฮัจญ์กิ
ราน

หลังจากนั้นก็ไปอะเราะะฟะฮ์แล้วประกอบ
พิธีฮัจญ์ทั้งหมดยกเว้นทะวาฟกับซอัย
(การเดินระหว่างเขาชะฟาะกับเขามัรวะฮ์)
ซึ่งให้เลื่อนออกไปไว้ก่อนจนกว่าจะเข้า
สู่สถานะอันบริสุทธิ์⁴

⁴ อิห์รอมของเด็ก (ที่ยังไม่แตกเนื้อหนุ่มสาว)
เป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม
ไม่ว่าจะเป็นเพื่อฮัจญ์หรืออุมเราะห์
หากเป็นเด็กชายตัวน้อยผู้ซึ่งกำลังจะถึงวัยแตกเนื้อ
ให้เจตนาอิห์รอมเพื่อตนเอง หากยังเยาว์เกินไป
ผู้ปกครองจงตั้งเจตนาแทน
ผู้ปกครองควรขัดขวางจากข้อจำกัดของอิห์รอม

ประการที่สอง:

ผู้โดยสารเครื่องบินต้องเข้าสู่อิหรอมในขณะที่โดยสารอยู่ในเครื่องหากผ่านมีกาทใด ๆ

ไม่อนุญาตให้เลื่อนอิหรอมออกไปจนกว่าจะถึงท่าอากาศยานญิดดะฮ์

เพราะญิดดะฮ์ไม่ใช่มีกาทนอกจากสำหรับบชาวญิดดะฮ์เองและผู้ใดก็ตามที่ตั้งเจตนาจะประกอบฮัจญ์ในขณะที่อยู่ที่นั่น

หากได้อาบน้ำ ชำระล้างตน และสวมอิซาร์ใต้เครื่องแต่งกายตามปกติ ก่อนขึ้นเครื่องบิน

ในกรณีนี้จะเป็นการดีที่จะถอดเครื่องแต่งกายออกแล้วสวมริดะฮ์เพื่อเข้าสู่อิหรอมเมื่ออยู่ขนานหรือใกล้กับมีกาท

หากไม่มีเครื่องแต่งกายอิห์รอม
ก็รับอนุญาตให้สวมกางเกงไว้
และถอดเสื้อผ้าออกแล้วพันไว้รอบๆ
หลังและอกเพื่อเข้าสู่อิห์รอม
เมื่อถึงท่าอากาศยานแล้ว
จึงสวมเครื่องแต่งกายอิห์รอมให้เร็วที่สุด
เท่าที่จะเป็นไปได้
และให้ถอดกางเกงออกเสีย

ในส่วนของผู้หญิง
ไม่จำเป็นต้องสวมเครื่องแต่งกายใดเป็น
พิเศษ
ดังนั้นให้เข้าสู่อิห์รอมในขณะที่โดยสาร
เครื่องบินอยู่
เพียงแค่ต้องถอดผ้าคลุมหน้าออกแล้วคลุ
มหน้าด้วยส่วนของผ้าคลุมศีรษะดังที่ได้

กล่าวมาก่อนหน้า

นอกจากนี้ยังต้องถอดถุงมือออกอีก⁵

ประการที่สาม:

ผู้แสวงบุญบางคนถ่ายภาพเพื่อเก็บไว้เป็นความทรงจำ
การกระทำนี้ต้องหวงห้ามด้วยเหตุผลสองประการ:

ประการแรก:

การถ่ายภาพเป็นการกระทำโดยชัดขึ้นแ
ละเป็นบาปสำคัญ⁶

5

และคลุมมือ

[เพื่อไม่ให้ชายเห็น]

ด้วยส่วนของชุดหรือเสื้อผ้า

ดังนั้นจึงไม่เหมาะสมที่จะเริ่มพิธีฮัจญ์ด้วยบาป

ประการสอง: เป็นการกระทำที่เป็นริยะฮ์ (การโอ้อวด) เพราะในกรณีนี้ ผู้แสวงบุญต้องการให้ผู้อื่นเห็นภาพในขณะที่อยู่ในสถานะอิห์รอม ริยะฮ์ทำให้กรรมเป็นโมฆะ ดังนั้นจงระวังไว้ให้ดี มุสลิมที่รัก

ประการที่สี่:

ไม่มีผู้ใดได้รับอนุญาตให้ประกอบฮัจญ์หรืออุมเราะห์แทนผู้อื่น นอกเสียจากว่าจะได้ประกอบฮัจญ์หรืออุมเราะห์เพื่อตนเองแล้ว

ประการที่ห้า:

ผู้แสวงบุญบางคนเปิดไหล่ขวาในระหว่างอิห์รอม

เป็นสิ่งที่ผิดเนื่องจากทำได้ระหว่างภูอวาฟเท่านั้น⁷

7- สิ่งหวงห้ามหลังจากตั้งเจตนาอิห์รอม:

- 1) หลังจากที่ตั้งเจตนาอิห์รอม
เป็นสิ่งหวงห้ามสำหรับทั้งชายและหญิง
ที่จะใช้น้ำหอมใดๆ
ก็ตามกับร่างกายหรือเครื่องแต่งกาย
ยิ่งไปกว่านี้
ยังหวงห้ามไม่ให้มีเจตนาดมน้ำหอม
และให้วัตถุแต่งกลิ่น อย่างเช่น อาหาร
เครื่องดื่ม ยาทา และสบู่น้ำหอม

⁷สิ่งที่หมายถึงในที่นี้คือภูอวาฟที่ปฏิบัติเมื่อถึง
ไม่ว่าจะเป็นภูอวาฟเพื่อกุดุมหรือภูอวาฟเพื่ออุมเราะฮ์

- 2) ทั้งชายและหญิงต้องหวงห้ามมิให้กำ
จัด [โดยการตัดหรือการทอน]
ผมจากศีรษะหรือร่างกาย
เป็นสิ่งที่หวงห้ามที่จะตัดเล็มเช่นกัน
- 3) ทั้งชายและหญิงต้องหวงห้ามมิให้ล่า
สัตว์บก
และช่วยผู้ใดล่าไม่ว่าด้วยหนทางใดก็
ตาม อย่างเช่นการชี้แนะนักล่า
หรือชี้ไปที่สัตว์ เป็นต้น
- 4) ทั้งชายและหญิงต้องหวงห้ามจากการ
มีเพศสัมพันธ์
หรือแม้แต่การเข้าร่วมสัญญาสมรส
หรือการหมั้น หรือการกล่าวถึงสิ่งใดๆ
เหล่านี้
- 5) ผู้ชายต้องหวงห้ามมิให้คลุมศีรษะด้วย
สิ่งที่ต้องกับศีรษะ

อย่างเช่นผ้าโพกหัว หมวก เป็นต้น
ไม่เป็นโทษที่จะให้ความรุ่มร่ากับตนเอง
ด้วยร่มหรือสิ่งที่คล้ายคลึงกัน⁸

- 6) ผู้ชายต้องหวงห้ามไม่ให้สวมเครื่องแต่งกายมีตะเข็บ อย่างเช่น เสื้อเชิ้ต
ถุงเท้า เป็นต้น
อย่างไรก็ตามไม่เป็นโทษที่จะคาดเข็ม
ขัดรอบเอวเพื่อเก็บเงินและค่าใช้จ่าย
ส่วนบุคคล
ผู้ชายได้รับอนุญาตให้สวมแว่น
นาฬิกาข้อมือ⁹ รองเท้ารัดข้อ
และรองเท้าไม่หุ้มส้น

⁸อย่างเช่นการนั่งใต้หลังคารถหรือเต็นท์

การสวมรองเท้ารัดย้งข้อดีกว่าการสวมรองเท้าธรรมดา

- 7) ผู้หญิงต้องหวงห้ามไม่ให้สวมบุรกุฮ์
ฮิญาบ หรือผ้าคลุมหน้าใดๆ
ที่มีการเย็บ ยิ่งไปกว่านี้
ยังต้องหวงห้ามไม่ให้สวมถุงมือ
ซึ่งก็คือเครื่องแต่งกายใดๆ
ที่ทำมาจากขนแกะ ผ้าฝ้าย
หรือวัสดุที่คล้ายคลึงกัน
เพื่อสวมใส่ที่มือ
ความผิดพลาดที่กระทำที่มัสยิดอัททัน
อิมและอัลจิรอนนะฮ์:

- 1- ที่มัสยิดทันอิม:
ไม่นานมานี้
ผู้แสวงบุญบางคนมุ่งไปมัสยิดทันอิมด้
วยความเชื่อที่ว่า

เป็นกฎชะรีอะฮ์ที่จะละหมาดที่นั่นก่อน
ที่จะไปมัสยิดศักดิลิทธิ

ผู้แสวงบุญรายอื่นพลาดอิห์รอมที่มีกา
ทที่กำหนดไว้

ซึ่งได้เลยผ่านไปเพื่อไปเข้าสู่อิห์รอม
ที่มัสยิดทันอิม

ผู้แสวงบุญรายอื่นที่อาศัยอยู่เมกกะก็ไ
ปมัสยิดทันอิมอยู่บ่อยๆ

เพื่อเข้าสู่อิห์รอมสำหรับอุมเราะฮ์

เหตุที่อยู่เบื้องหลังการกระทำดังกล่าว

เหล่านี้คือความเชื่อของผู้แสวงบุญบา

งคนว่ามัสยิดทันอิมมีคุณค่าพิเศษในกา

ารไปเยือนนี่จึงเป็นเหตุที่จะเตือนมุสลิม

ว่ามัสยิดไม่มีคุณค่าใดเหนือมัสยิดอื่

น

ดังนั้นการมุ่งไปมัสยิดนี้ด้วยความเชื่อ

ดังกล่าวเป็นบิดอะฮ์ (สิ่งนอกกริด)
ด้วยท่านศาสดา สันติภาพจงมีแก่ท่าน
กล่าวว่า:

"ผู้ใดก็ตามที่ปฏิบัติกิจที่เราไม่ได้สั่ง
กิจนั้นจะถูกปฏิเสธ"

การมุ่งไปเยือนมัสยิดนี้บ่อยๆ
ไม่ใช่หนึ่งในกิจปฏิบัติของท่านศาสดา
ามุฮัมมัด สันติภาพจงมีแก่ท่าน
หรือของสหายท่าน ในความจริงแล้ว
มัสยิดนี้ยังไม่ได้ก่อตั้งขึ้นในสมัยของ
ท่านศาสดา สันติภาพจงมีแก่ท่าน
ในทางกลับกัน
ได้สร้างขึ้นเพื่อท่านในภายหลัง
และเรียกขานกันว่ามัสยิดอัยชะ

เหตุที่ตั้งชื่อตาม “อัยชะ”
ก็คือนี่เป็นสถานที่ที่นางเข้าสู่อิห์รอม
ต้องทำความถึงเรื่องราวแต่นานมาแล้ว
แล้ว ในยุคสมัยของท่านศาสดา
สันติภาพจงมีแก่ท่าน
อัยชะร้องขอให้ท่านอนุญาตให้นางป
ระกอบอุมเราะฮ์หลังฮัจญ์
เนื่องด้วยนางไม่ได้ประกอบอุมเราะฮ์
ก่อนฮัจญ์เพราะก่อนฮัจญ์ประจำเดือน
ได้มาเสียก่อน
เมื่อขออนุญาตจากท่านศาสดาเพื่อป
ระกอบอุมเราะฮ์
ท่านบัญชาให้นางไปที่ทันอิมเพื่อเข้า
สู่อิห์รอม
เพราะนี่เป็นจุดที่ใกล้ที่สุดนอกพื้นที่ค
กดีลียะฮ์ของเมือง

ดังนั้นอิหฺรอมจากจุดนี้จึงง่ายสำหรับน
าง

แต่ก็มีได้มีความถูกต้องตึงามกว่าจุดอื่น ๆ ที่อยู่นอกพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์
สิ่งที่คนทั่วไปคิดว่าสถานที่นี้เหนือกว่าที่อื่นๆ

เป็นข้อผิดพลาดอย่างไรข้อสงสัย
การมุ่งสู่มัสยิดนี้ด้วยความเชื่อนี้เป็นบิ
ดอะฮ์

แล้วหากผู้ละเลยการเข้าสู่อิหฺรอมจาก
มีกาทเพื่อไปปฏิบัติที่ทันอิม

จะเป็นการกระทำที่หวงห้ามและละทิ้ง
หนึ่งในข้อบังคับของฮัจญ์หรืออุมเราะ
ฮ์ ในกรณีนี้จะต้องเชือดสัตว์

(อย่างเช่นแกะ)

เป็นเครื่องสังเวยในเมกกะแล้วจะต้อง
แจกจ่ายเนื้อให้กับผู้ยากไร้ที่อยู่ที่นี่โน

ดยการละเลยอิหฺรอมจากมีกาทที่กำหนดไว้
ผู้แสวงบุญจะก่อบาปซึ่งจะต้องสำนึกไ
ปพร้อมๆ
กับการเชือดเครื่องสังเวดงที่กล่าวไว้
ข้างต้น

ผู้ใดก็ตามที่ละเลยการเยื่อนมัสยิดคัก
ดิลิทธิเมื่อมาถึงเมกกะ
แล้วไปมัสยิดทันอิมเพื่อละหมาดที่นั่น
กำลังกระทำบิดอะฮ์ซึ่งให้กำเนิดแก่บ
าปอันร้ายแรง
นี่เป็นเพราะสิ่งที่กำหนดให้กับมุฮฺริม
(ผู้แสวงบุญที่อยู่ในสถานะอิหฺรอม)
ที่มาถึงเมกกะก็คือการไปเยื่อนมัสยิด
คักดิลิทธิ ประกอบฏอวาฟ

แล้วก็ซอฮ์ระหว่างเขาชะฟากับเขามัร
วะฮ์หากจะประกอบอุมเราะฮ์หรือประ
กอบฏอวาฟแห่งกุดุม (การมาถึง)

ในกรณีของฮัจญ์กิรานหรืออิฟราด
ผู้แสวงบุญไม่ควรไปที่มัสยิดตันอิมหรื
อัมสยิดอื่นๆ

นี่เป็นการขัดกับสิ่งที่แนะนำไว้ที่จะจา
กเมกกะไปที่ตันอิมเพื่อเข้าสู่อิห์รอมบ่
่อยครั้งในการอุมเราะฮ์ก่อนหรือหลังฮั
จญ์หรือเมื่อใดก็ตามที่ไม่ใช่ฮัจญ์
นี่เป็นเพราะการอยู่ที่ยัมัสยิดศักดิลิทธิ
ละหมาด

และเดินเวียนที่นั่นย่อมดีกว่าการจาก
เมกกะไปเพื่อเข้าสู่อิห์รอมหลายครั้งใ
นการอุมเราะฮ์จากตันอิม
หรือจากจุดอื่นๆ

และพระอัลลอฮ์ทรงโปรดที่สุด

2- ที่มัสยิดจีรอนะฮ์:

จีรอนะฮ์ (เรียกว จิรอนะฮ์ ก็มี)
เป็นสถานที่ระหว่างเมกกะกับญอฮ์ฟ
แต่ใกล้กับเมกกะมากกว่า
สถานที่นี้และมัสยิดที่นี่ไม่มีความพิเศษหรืออะไรที่เหนือกว่าสถานที่อื่นๆ
นอกพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ดังที่คนบางคนเชื่อกัน ท่านศาสดา สันติภาพจงมีแก่ท่าน
เข้าสู่อิหม์รอมที่จุดนี้เมื่อท่านได้ผ่านมาระหว่างทางกลับจากฮุญญ์
ท่านศาสดาเข้าสู่อิหม์รอมจากจีรอนะฮ์เพราะท่านตั้งเจตนาอุมเราะฮ์ที่นี้ระหว่างทางกลับไปเมกกะ
ในกรณีปกติ ท่านศาสดา
สันติภาพจงมีแก่ท่านและสหายของท่านไม่ได้เข้าสู่อิหม์รอมจากจีรอนะฮ์แ

ละไม่ได้ละหมาดที่นั่น
 สิ่งที่บางคนทำอย่างเช่นการออกเดิน
 ทางจากเมกกะไปจิรอนนะฮ์เพื่อเข้าสู่
 อิห์รอหมหรือเพื่อละหมาดที่นั่นไม่ใช้ก
 ารปฏิบัติของท่านศาสดา
 สันติภาพจงมีแก่ท่าน
 หรือสหายของท่าน ยิ่งไปกว่านี้
 ยังไม่นับเป็นสิ่งที่แนะนำโดยปราชญ์
 คนสำคัญอีกด้วย ในทางกลับกัน
 เป็นสิ่งที่ปฏิบัติโดยคนทั่วไปที่คิดไปว
 าเป็นกิจแห่งสุนนะฮ์ทั้งที่ไม่ใช่
 นี่เป็นพระท่านศาสดา
 สันติภาพจงมีแก่ท่าน
 เข้าสู่อิห์รอหมจากที่นี่ระหว่างกลับไปเม
 กกะเท่านั้น
 การชี้นำของสุนนะฮ์ต่อผู้ใดก็ตามที่เ
 ข้าสู่เมกกะจากทิศทางของฆุอ์อ์อิฟแล

ะพื้นที่ในละแวกเดียวกัน
คือให้เข้าสู่อิหรอมจากจิรอนะฮ์หรือ
ที่ใดนอกพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ก็ตามที่ผ่าน

ประการที่สอง:

สิ่งที่ผู้แสวงบุญควรทำเมื่อถึงเมกกะ

1- ผู้แสวงบุญทะมัททุฮ์:

เมื่อถึงเมกกะผู้แสวงบุญทะมัททุฮ์ควรประกอบพิธีกรรมฮัจญ์โดยเริ่มจากการเวียนรอบกะอ์บะฮ์เจ็ดรอบ
แต่ละรอบเริ่มและจบที่หินดำ
หลังจากที่เวียนรอบที่เจ็ดเสร็จสิ้นแล้วให้
ละหมาดสองร็อกอะฮ์ที่มะกัมอิบระฮิม
(ที่ที่อับราฮัมยืนอยู่ขณะที่กำลังสร้างกะอ์บะฮ์)
จะเป็นดีที่สุด
หากเป็นไปได้ให้ผู้แสวงบุญละหมาด

ที่ใดก็ได้ในมัสยิด

แนะนำให้เติมน้ำชุ่มชุ่มแล้วจึงเดินไปชะ
ฟาแล้วก็เดินระหว่างชะฟากับมั่วระฮี้เจ็ด
รอบ

แต่ละรอบเริ่มที่มัรวะฮ์และจบที่ชะฟาไปเรื่อย ๆ จนครบรอบที่เจ็ด ไม่ว่าจะเดินจากชะฟาไปมัรวะฮ์หรือเดินจากมัรวะฮ์ไปชะฟาก็นับเป็นหนึ่งในทั้งเจ็ดรอบ

หลังจากนั้นผู้แสวงบุญชายให้ตัดผมให้สั้นลง

และผู้แสวงบุญหญิงให้ตัดผมความยาวเท่าปลายเล็บ

ด้วยการปฏิบัติขั้นตอนนี้ผู้แสวงบุญจะสำเร็จอุมเราะฮ์และหลุดพ้นจากสถานะอิห์รอม

แล้วจึงสามารถทำสิ่งที่ถูกห้ามโดยอิห์รอมได้

หมายเหตุไว้ว่าเสาหลักของอุมเราะฮ์คือ อิห์รอม ทะวาฟ และซอฮัย และสิ่งที่บังคับต้องทำคืออิห์รอมจากมีกาทที่กำหนดไว้ กับการโกนและตัดผม

2- สิ่งที่ผู้แสวงบุญกิรานหรืออิฟราดควร ทำเมื่อถึงเมกกะ:

เมื่อถึงเมกกะ

แนะนำให้ผู้แสวงบุญอิฟราดหรือกิรานประกอบฏอวาฟสำหรับกุดุมเจ็ดครั้ง

แล้วจึงละหมาดสองร็อกอะฮ์

หลังจากนั้นอนุญาตให้รีบไปซอฮัยสำหรับกิรานในกรณีของฮัจญ์กิรานและซอฮัยสำหรับฮัจญ์ในกรณีของอิฟราด

การเลื่อนออกไปก่อนจนหลังจากฏอวาฟ
สำหรับอิฟาเซาะห์ก็เป็นที่ยอนุญาตเช่นกัน
แล้วผู้แสวงบุญก็คงอยู่ในสถานะอิห์รอม
จนถึงวันแห่งฮัจ

หมายเหตุสำคัญ:

ประการแรก:

ท่ามกลางเงื่อนไขของความถูกต้องสมบูรณ์
ของฏอวาฟคือ เจตนา ความบริสุทธิ์
และการคลุมเอาเราะฮ์

(ส่วนของร่างกายที่ต้องปกปิดมิดชิดระห
ว่างละหมาด) ของตน

เจตนาให้ตั้งในใจและไม่ต้องกล่าวออกม
าด้วยปาก

เงื่อนไขของความถูกต้องสมบูรณ์รวมถึง
การเวียนครบเจ็ดรอบอีกด้วย

โดยแต่ละรอบเริ่มและจบที่หินดำ
และการเดินเวียนตามฮิจรัฮิสฮิมะฮ์ฮัล
หากผู้แสวงบุญเข้าไปด้านใน
ฏอวาฟจะเป็นการเสียเปล่าเพราะฮิจรัฮ์
นใหญ่เป็นของกะอ์บะฮ์

ประการที่สอง:

แนะนำให้ในฏอวาฟสำหรับอุมเราะฮ์กับ
ฏอวาฟสำหรับกุดุมให้เปิดไหล่ขวา
(สำหรับชายเท่านั้น)

และให้เร่งฝีเท้าในการเวียนสามรอบแรก
ถ้าสามารถจะให้แต่ละก้าวใกล้กันมากขึ้น
ได้ นี่เรียกว่าเราะมัล

ประการที่สาม:

ฏอวาฟกับซอฮ์ยไม่มีการกล่าวรำลึกพิเศษ
ใดๆ

หากแต่ผู้แสวงสามารถจะอธิษฐานขอพระ
อัลลอฮ์ในสิ่งที่ปรารถนาได้

อนุญาตให้สรรเสริญพระอัลลอฮ์

กล่าวทักบีร์ว่า "อัลลอฮุ อัคร์

(พระอัลลอฮ์ยิ่งใหญ่ที่สุด)"

และทะฮ์ลีลว่า "ละ อิละฮะอิละ อัลลอฮ์

(ไม่มีพระเจ้าใดนอกจากพระอัลลอฮ์"

นอกจากนี้

ยังสามารถจะท่องบางวรรคจากอัลกุรอาน

อันศักดิ์สิทธิ์ออกมาได้อีกด้วย

ไม่อนุญาตให้เบียดเข้าไปในหมู่คนเพื่อ

เข้าถึงหิน อย่างไรก็ตาม หากเข้าไปถึง

ก็ควรจะสัมผัสและจูบ ถ้าไม่ทำเช่นนี้

ก็เป็นทีเพียงพอแล้วที่จะชี้ไปที่หินเมื่ออยู่

ขนานกับมัน

หลังจากนั้นให้สัมผัสมุขมะมานิของกะอ์

บะฮ์โดยไม่จูบ

ถ้าหากไม่สามารถจะสัมผัสได้ก็ออกไป
โดยไม่ต้องชี้ไปที่มัน

ประการที่สี่:

ท่ามกลางเงื่อนไขของความถูกต้องสมบูรณ์
ของช้อยส์คือ การตั้งเจตนา
การประกอบช้อยส์หลังฉววาฟ
และการเดินเจ็ตรอบแต่ละรอบระหว่างซ
ะฟากัลมัรวะฮ์จนเสร็จสิ้น

ประการที่ห้า:

หากเป็นเวลาของละหมาดกลุ่มภาคบังคับ
แล้วผู้แสวงบุญกำลังประกอบฉววาฟหรือ
ช้อยส์อยู่
เขาจะพักช้อยส์ชั่วคราวเพื่อที่จะได้ไม่พล
าดละหมาดกลุ่ม

หลังจากที่ละหมาดเรียบร้อยแล้ว
จึงปฏิบัติต่อจากรอบ¹⁰ที่ปักไว้

3- สิ่งที่ทำในวันทรวียะฮ์:

วันทรวียะฮ์ตรงกับวันที่แปดเดือนชุลฮิจ
ญะฮ์ ในวันนี้แนะนำให้มุทะมัดท็อ
ผู้ซึ่งได้หลุดพ้นจากสถานะอิหฺรอมหลังไ
ด้ประกอบอุมเราะฮ์
เข้าสู่อิหฺรอมสำหรับฮัจญ์ตอนก่อนเที่ยง
ดังนั้นจึงทำสิ่งที่ปฏิบัติเมื่อเข้าสู่อิหฺรอม
ที่มีกาทอ็กรอบ อย่างเช่น อาบน้ำ
ชำระล้างกายให้บริสุทธิ์
และใส่น้ำหอมกับตัวเอง

¹⁰เริ่มตั้งแต่ต้นของรอบนั้น

หลังจากนั้นก็เข้าสู่อิหฺรอมจากสถานที่ที่
พำนักอยู่

ในส่วนของผู้แสวงบุญอิฟราดกับกิราน
จะคงต้องเข้าสู่อิหฺรอมไว้ที่มีกาท

ให้ผู้แสวงบุญทั้งหมดไปที่มินะก่อนเที่ยง
วันจะไม่ไปที่มัสยิดศักดิลีลหฺ์เพื่อเวียนกะ
อับะฮ์แต่ออกจากบ้านมุ่งไปมินะแทนละ
หมาดเที่ยง บ่าย พลบค่ำ และกลางคืน
ตามเวลา

โดยย่อละหมาดใดก็ตามที่มีสี่ร็อกอะฮ์เ
หฺ์เหลือสอง

ค้ำที่มินะในคืนของวันที่เก่า

แล้วละหมาดย่ำรุ่งที่นั่น

การค้ำคืนที่มินะเป็นกิจตามซุนนะฮ์ดัง
นั้นไม่มีโทษใดๆ

กับผู้ใดก็ตามที่ปฏิบัติสิ่งนี้

ผู้ใดที่พำนักรออยู่ที่มินะก่อนวันทรวีละฮ์ให้
 ให้เข้าสู่อิหฺรอมจากมินะก่อนเที่ยงอย่าง
 ช่นผู้แสวงบุญรายอื่นๆ
 และให้อยู่ที่ที่พำนัก

4- การยืนที่อะเราะฟาฮ์และสิ่งที่ทำในวัน นั้น:

เมื่อพระอาทิตย์ของวันที่เก้าขึ้น
 ให้ผู้แสวงบุญทั้งหมดย้ายไปที่อะเราะฟา
 ฮ์อย่างสงบและเคร่งขรึมโดยสวดทลบียะ
 ฮ์ไปด้วย
 เมื่อถึงอะเราะฟาฮ์ให้ยืนอยู่ที่ใดก็ได้ที่อยู่
 ในเขตของสถานที่
 ไม่มีความจำเป็นต้องเข้าใกล้ มอง
 หรือปีนเขา ในเวลาชะวาล
 (พระอาทิตย์เคลื่อนตัวลงหลังเที่ยงวัน)
 จึงละหมาดเที่ยงและบ่ายรวมกัน

โดยย่อแต่ละครั้งให้เหลือสองร็อกอะฮ์ละ
หมาดทั้งสองครั้งปฏิบัติด้วยหนึ่งอะซาน
(การเรียกละหมาด) และสองอิกามะฮ์
(เรียกครั้งที่สองให้เริ่มละหมาด)
หลังจากนั้นก็ใช้เวลาในการอธิษฐานแล
ะภาวนากับพระอัลลอฮ์จนอาทิตย์ตก
หลังอาทิตย์ตกก็ให้จากอะเราะะฟะฮ์มุ่งไป
มุชตะลีฟาฮ์
ผู้ใดที่จากอะเราะะฟะฮ์ก่อนอาทิตย์ตกต่อ
งกลับไปอยู่ที่นั่นจนอาทิตย์ตก
และถ้าหากไม่ทำเช่นนั้น
จะต้องเชือดเครื่องสังเวยเป็นการไถ่บาป
เมื่อผู้แสวงบุญออกจากอะเราะะฟะฮ์หลังอ
าทิตย์ตกแล้ว
ก็ต้องอยู่ในสถานภาพที่เลื่อมใสและเ
คร่งขรึม

ยิ่งไปกว่านี้ยังต้องใช้เวลากับการสวดทล
บิยะฮ์กับอิสติฆฟัร
(การขออภัยจากพระอัลลอฮ์) อีกด้วย

หมายเหตุสำคัญ:

เป็นที่เพียงพอแล้วสำหรับผู้ไปถึงอะเราะะฟะฮ์
หลังอาทิตย์ตกแล้วอยู่ที่นั่นชั่วครู่หรือ
แม้แต่เพียงแค່ผ่านไป
การยืนที่อะเราะะฟะฮ์สิ้นสุดลงตอนรุ่งเช้า
วันแห่งอีด

5- การค้ำคินที่มุชตะลีฟาย์:

เมื่อผู้แสวงบุญถึงมุชตะลีฟาย์
ให้ละหมาดพลบค้ำกับกลางคินรวมกันด้
วยหนึ่งอะซานกับสองอิกามะฮ์
โดยอยู่ละหมาดกลางคือให้เหลือสองรือ
กอะฮ์ แล้วก็ค้ำคินที่นั่น หลังเที่ยงคิน

ผู้แสวงบุญที่อ่อนแอ อย่างเช่น ผู้หญิง
เด็ก คนชรา กับผู้ดูแลของพวกเขา
ก็อนุญาตให้จากมินะไปได้
ในส่วนของผู้แสวงบุญที่แข็งแรงและไม่
ต้องคอยดูแลผู้ที่อ่อนแอ
เป็นการดีกว่าที่จะค้างคืนที่มัสยิดอะลิฟาฮ์จ
นรุ่งเช้า ละหมาดย่ำรุ่งตามเวลา
แล้วจึงอธิษฐานกับพระอัลลอฮ์ตามใจชอบ
จนอาทิตย์ขึ้น หลังอาทิตย์ขึ้น
ผู้แสวงบุญก็มุ่งสู่มินะ
ไม่อนุญาตให้ผู้แสวงบุญคนใดจากมัสยิด
อะลิฟาฮ์ไปก่อนเที่ยงคืน
และผู้ใดที่กระทำสิ่งนี้ก็จะเป็นบาป
แล้วจะต้องเชือดเครื่องสังเวยเป็นการไถ่
บาป
นี่เป็นเพราะการค้างคืนที่มัสยิดอะลิฟาฮ์เป็น

หนึ่งในข้อบังคับของฮัจญ์
และอย่างน้อยที่สุดก็ต้องอยู่จนเที่ยงคืน
เป็นที่เพียงพอสำหรับผู้ถึงมุชตะลีฟาฮ์
หลังเที่ยงคือที่จะอยู่ชั่วครู่หรือแม้แต่เพียง
งแค่ผ่านไป

6- พิธีกรรมฮัจญ์ในวันแห่งฮีด:

เมื่อผู้แสวงบุญจากมุชตะลีฟาฮ์ไปมินะ
ให้เก็บกรวดเจ็ดก้อนจากมุชตะลีฟาฮ์หรือ
ระหว่างทางกลับไปมินะ
กรวดแต่ละเม็ดควรมีขนาดเท่าเม็ดถั่วลัน
เตา เมื่อถึงมินะ
แนะนำให้เริ่มโยนกรวดแห้วจัมเราะหุลลอ
อะกะบะฮ์ (เสาต้นใหญ่ที่สุด)
ผู้แสวงบุญโยนกรวดเจ็ดก้อนตามกันไป
โดยยกมือขึ้นแล้วกล่าวว่า "อัลลอฮ์
อัคร (พระอัลลอฮ์ยิ่งใหญ่ที่สุด)"
กรวดแต่ละก้อนควรจะตกอยู่ตรงที่ที่โยน

ไป (ในอ่าง)

เวลาของการโยนหินใส่จัมเราะะทุลอะกะกะบะฮ์เริ่มตั้งแต่เที่ยงคือจนถึงอาทิตย์ตกของวันที่สิบ

แนะนำให้ผู้แสวงบุญที่แข็งแรงโยนหลังอาทิตย์ขึ้นของวันที่สิบจะดีกว่า

หลังจากการโยนกรวดแห่งจัมเราะะทุลอะกะกะบะฮ์

ผู้แสวงบุญแห่งกะมัททุฏ์กับกิรานก็เชือดสัตว์เป็นเครื่องสังเวย¹¹เวลาของการเชือดเริ่มตั้งแต่อาทิตย์ขึ้นของวันแห่งอีดจนถึงอาทิตย์ตกของวันที่สิบสาม คือวันแห่งอีดและหลังจากนั้นอีกสามวันแนะนำให้รับประทานเครื่องสังเวยบางสั

¹¹เป็นเวลาของฮะดี (การสังเวย)

โดยสมัครใจเช่นกัน

วน มอบบางส่วนเป็นของขวัญ
และให้บางส่วนเป็นทาน
หลังจากเชือดเครื่องสังเว
ผู้แสวงบุญชายจึงโกนศีรษะหรือตัดผม
ในขณะที่ผู้หญิงเพียงตัดผมความยาวเท่า
ปลายเล็บ
โดยการโยนกรวดแห่งจัมเราะหุลอะกะบะ
ะฮ์กับการตัดผมในวันนั้น
ผู้แสวงบุญก็หลุดพ้นจากสถานะอิหฺรอม
แล้วก็จะอนุญาตให้ปฏิบัติในสิ่งที่ต้องห้าม
โดยอิหฺรอมทุกประการได้ อย่างเช่น
การสวมเครื่องนุ่งห่มมีตะเข็บ
การใช้น้ำหอม และสิ่งอื่นๆ
ทั้งหมดยกเว้นการมีเพศสัมพันธ์กับคู่สมร
สซึ่งอนุญาตต่อเมื่อประกอบญอวาฟแห่ง
อิฟาตะฮ์เสร็จแล้วเท่านั้น
หลังจากโยนกรวด เชือดเครื่องสังเว

ตัดผม

ผู้แสวงบุญสามารถไปเมกกะในวันแห่งฮัจญ์ได้

เพื่อประกอบกุวาฟแห่งอิฟาตะฮ์และฮัจญ์ในกรณีของทะมัททุฮ์

หรือในกรณีของกิรานหรืออิฟราดซึ่งผู้แสวงบุญไม่ได้ประกอบฮัจญ์หลังกุวาฟแห่งกุดุม

การประกอบกุวาฟในวันนี้ย่อมดีกว่าแม้จะอนุญาตให้เลื่อนออกไปก่อน

เวลาของกุวาฟนี้เริ่มตั้งแต่เที่ยงคือของวันที่สิบและไม่มีเวลาสิ้นสุดไม่มีจำกัด

อย่างไรก็ตาม

หากไม่เลื่อนออกหลังสามวันแห่งทัจริก (วันที่ ๑๑ ๑๒ และ ๑๓ ชุลฮิจญะฮ์)

จะเป็นการดีกว่า

หมายเหตุสำคัญ:

- 1) ขั้นตอนพิธีทั้งสี่ควรจะปฏิบัติตามลำดับดังนี้:

การโยน[กรวด]แล้วก็การเชือด

[เครื่องสังเว]แล้วก็การตัด [ผม]

แล้วสุดท้ายก็การประกอบกุวาฟสำหรับอิฟาดะฮ์

ประกอบซอัยหลังกุวาฟแห่งอิฟาดะฮ์จะดีกว่า

แต่ก็จะมีโทษใดหากผู้แสวงบุญประกอบอย่างใดก่อนอีกอย่าง¹²

- 2) ให้ปฏิบัติขั้นตอนพิธีทั้งสามให้ลุล่วง
การโยนกรวด การตัดผม

¹²อย่างเช่นประกอบกุวาฟก่อนโยนกรวด
หรือโกนผมก่อนกุวาฟ

และภูอวาฟแห่งอิฟาตะฮ์ด้วยชัย

[ถ้าหากยังไม่ได้ประกอบ]

อนุญาตให้ผู้แสวงบุญปฏิบัติสิ่งต้องห้ามโดยอิห์รอม

รวมไปถึงการมีเพศสัมพันธ์กับคู่สมรส หากเพียงแค่สองในสามของขั้นตอนนี้ล่วงไป

อนุญาตให้ปฏิบัติสิ่งที่ต้องห้ามโดยอิห์รอมได้ทุกประการยกเว้นเพศสัมพันธ์กับคู่สมรส

3) ฮะดี (เครื่องสังเวยสำหรับฮัจญ์)

มีเงื่อนไขเดียวกันกับอุฮียะฮ์

(เครื่องสังเวยสำหรับอัลอัษหะอีด)

สัตว์ต้องโตเต็มที่แกะอ่อนต้องมีอายุอย่างน้อยหกเดือน

แกะแก็ต้องมียายุอย่างน้อยหนึ่งปี
วัวต้องมียายุอย่างน้อยสองปี
หรืออูฐต้องมียายุอย่างน้อยห้าปี
แกะใช้เป็นเครื่องสังเวยได้พอแค่สำหรับ
รับหนึ่งคน
ส่วนอูฐหรือวัวนั้นเพียงพอสำหรับเจ็ด
คน
เครื่องสังเวยต้องปราศจากความผิดปกติใดๆ อย่างเช่น เจ็บป่วย
ชราเกินไป ตาบอด พิการ
หรือเสียขาข้างใดจากทั้งสี่ไป
ไม่อนุญาตให้ผู้แสวงบุญเชือดเครื่องสัง
เวยแล้วก็ละลายมันไป
ในทางกลับกัน
จะต้องรับประทานเนื้อบางส่วน
แจกจ่ายให้กับผู้ยากไร้
หรือเชือดแล้วก็มอบให้กับพวกเขาทั้ง

หมด หากไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง
อนุญาตให้มอบอำนาจให้ผู้อื่นทำแทน
ในนามของเขาได้

4) หากผู้แสวงบุญผู้ใดไม่สามารถเชื่อมต่อ
เครื่องส่งเวทย์ได้ก็ควรจะต้องอดอาหาร
สิบวันสามวันในช่วงฮัจญ์และให้อดก
อนวันของอะเราะะฟะฮ์จะเป็นการดี

5) อนุญาตให้ผู้แสวงบุญอดในช่วงสามวัน
ของทัจริกด้วยเช่นกัน
แล้วหลังจากนั้นก็อดต่ออีกเจ็ดวันที่เหลือ
เมื่อกลับบ้านแล้ว

7- วันแห่งทัจริกและสิ่งที่ผู้แสวงบุญทำ

วันแห่งทัจริกคือวันที่สิบเอ็ดสิบสองและสิบ
สามเดือนซุลฮิจญะฮ์

ผู้แสวงบุญต้องทำสิ่งต่อไปนี้ในวันเหล่านั้น:

- 1) ในวันเหล่านั้นให้ค้างคืนของที่มีนะ
ซึ่งเป็นสิ่งที่จะสำเร็จได้ต่อเมื่อค้างคืนสั
วนใหญ่ที่นั่น
เพราะนี่เป็นหนึ่งในข้อบังคับของฮัจญ์
หากไม่ค้างคืนที่มีนะโดยที่ไม่มีเหตุอัน
สมควรจะเป็นการก่อบาปและจะต้องเชี
อดเครื่องสังเวย
- 2) ให้โยนจะมะรอตสามก้อน
(กรวดรองกลางและหลัก)
ในเวลาชะวาลของแต่ละวันแล้วหลังจ
ากนั้นก็ให้ละหมาดแต่ละครั้งตามเวลา
โดยย่อจากสี่ร็อกอะฮ์เป็นสอง

8- วิธีการโยกกรวด:

ในวันที่สิบเอ็ดตอนเที่ยงวันให้ผู้แสวงบุญนำกรวดยี่สิบเอ็ดก้อนจากมินะหรือระหว่างทางไปที่นั่นกรวด

แต่ละก้อนมีขนาดเท่าเม็ดถั่วลันเตาแล้วก็มุ่งไปที่จัมเราะฮ์รองแล้วโยนกรวดเจ็ดก้อนตามกันไป

ในขณะที่ยกมือขึ้นและกล่าวว่า “อัลลอฮ์อัครับ (พระอัลลอฮ์ยิ่งใหญ่ที่สุด)”

แล้วก็มุ่งไปที่จัมเราะฮ์กลางเพื่อโยนกรวดอีกเจ็ดก้อน

แล้วโยนอีกเจ็ดก้อนที่จัมเราะฮ์หลัก

ในวันที่สิบสอง

ก็ปฏิบัติเช่นเดิมในเวลาชะวาล

ไม่มีโทษสำหรับผู้ใดก็ตามที่รีบจากมินะไปในวันที่มีนะหลังอาทิตยตก

ผู้ที่ไม่จากไปก่อนอาทิตยขึ้นต้องค้างคืน

ที่มีนะ

และในกรณีนี้จะต้องโยนจะมะรอตสามก้อนในเวลาชาวาลของวันที่สิบสาม

นี้เรียกว่า “การล่าช้า”

[จนถึงวันที่สิบสาม] ซึ่งยังดีกว่าการ “รีบจากไป” หญิงมีครรภ์ เด็ก

และคนชรา

ที่ไม่สามารถโยนด้วยตนเองได้

อนุญาตให้มอบอำนาจให้ผู้อื่นโยนให้ในนามของพวกเขา¹³

เสาแห่งฮัจญ์:

¹³ ผู้แสวงบุญที่ได้รับมอบอำนาจควรโยนกรวดให้ตนเองก่อนแล้วจึงให้ในนามของผู้แสวงบุญที่มอบอำนาจให้ที่จัมเราะฮ์ทุกต้น (หลักกลางรอง)

เพื่อหลีกเลี่ยงความลำบากที่จากการโยนทั้งสามครั้งให้ตนเองก่อนแล้วจึงโยนซ้ำอีกรอบให้กับผู้แสวงบุญที่มอบอำนาจให้

ฮัจญ์มีเสาทั้งหมดสี่ต้น:

การเข้าสู่อิหม์รอมการยืนที่อะเราะะฟาฮ์กา
รประกอบฏอวาฟและการประกอบซอฮ์ย

ฮัจญ์มีข้อบังคับทั้งหมดเจ็ดประการ:

การเข้าสู่อิหม์รอมจากมีกาทการ

ยืนที่อะเราะะฟาฮ์จนอาทิตย์ตก

การค้ำคินที่มุซกะลีฟาฮ์

การค้ำคินที่มินะในสามวันแห่งทชรีก

การโยนกรวด การโกนหรือตัดผม

และการประกอบฏอวาฟแห่งวะด๊าฮ์

(การร่ำลา)

ผู้ใดที่ละเว้นเสาต้นใดก็ตามฮัจญ์ของเขา
จะเป็นโมฆะ

ในอีกทางหนึ่งผู้ใดที่ละเลยข้อบังคับต้อง
เชือดเครื่องสังเวียในเมกกะ

แล้วแจกจ่ายเนื้อให้กับผู้ยากไร้ที่มีสยิดศักดิ์สิทธิ์โดยที่ตนเองไม่รับประทานเลย

9- ฏอวาฟแห่ละด้า:

หากผู้แสวงบุญประกอบพิธีกรรมฮัจญ์สำเร็จเสร็จสิ้นแล้วต้องการเดินทางกลับบ้าน

ต้องเวียนกะอ์บะฮ์เจ็ดรอบเป็นฏอวาฟแห่ละด้าโดยที่ไม่มีซอฮ์ย

หากผู้แสวงบุญเลื่อนฏอวาฟแห่อิฟาเซาะฮ์ออกไปเพื่อประกอบก่อนจะออกเดินทางก็เป็นที่ยังพอเช่นกัน

หญิงที่มีประจำเดือนจะได้รับการยกเว้นจากฏอวาฟแห่ละด้า

ดังนั้นจึงออกเดินทางโดยไม่ประกอบได้

คำเตือนจากความผิดพลาดที่ผู้แสวงบุญ บางคนได้กระทำระหว่างการประกอบฮัจญ์:

ความผิดพลาดบางประการเกี่ยวกับอะกีดะฮ์ (ความเชื่อ)

และบางประการเกี่ยวกับกฎปฏิบัติของฮัจญ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ
จะเป็นในทำนองว่าเมื่อผู้แสวงบุญในเมกกะหรือเมดินามาเยือนสุสานเพื่อของความช่วยเหลือจากผู้ตาย

เพื่อแสวงหาพรจากพวกเขาหรือเพื่ออิสรฐานกับพระอัลลอฮ์ตามชนชั้นของตน
กรรมในการปั้นแต่งขึ้นใหม่และในพหุเทวนิยมที่ขัดต่อการชี้แนะของท่านศาสดาสันติภาพจงมีแก่ท่าน ในการเยือนสุสานนี้เป็นเพราะชนนะฮ์ของท่านศาสดา

สันติภาพจงมีแก่ท่าน

นับการเยือนสุสานเป็นหนทางเพื่อใช้จด
จำสิ่งที่จะต้องเผชิญหลังชาตินี้

และเพื่อขอพระอัลลอฮ์ให้มีเมตตาและอ
ภัยแก่มุสลิมที่ตายไปแล้ว

การเยือนเช่นนี้มีเงื่อนไขอย่างเช่นต้องไ
ม่ออกเดินทางออกมาสู่สถานที่นี้เฉพาะเจ
าะจง

และต้องเป็นไปตามอย่างที่ท่านศาสดา

สันติภาพจงมีแก่ท่าน กล่าวว่า

"ข้าได้ห้ามปราชัยทั้งหลายมิให้ไปเย
อนสุสานเมื่อก่อนหน้านี้

ตอนนี้เจ้าไปเยือนได้

ในเมื่อจะได้เตือนเจ้าในสิ่งที่ต้องเผชิญ

หลังชาตินี้อย่างแน่แท้" สะดิษนี้กล่าวถึงผู้ช
ายเท่านั้น เนื่องด้วย

สันติภาพจงมีแก่ท่าน

สาปแช่งผู้หญิงที่ไปเยือนสุสานอยู่บ่อยๆ
ท่าน สันติภาพจงมีแก่ท่าน

เคยไปเยือนสุสานเพื่อขอพระอัลลอฮ์ให้
มีเมตตาและอภัยกับผู้อาศัยนี้คือคำชี้แนะ
ของท่านศาสดามุฮัมมัด

สันติภาพจงมีแก่ท่านตามคำชี้แนะของท่าน
สุสานจะเยือนได้ด้วยกิจสองประการ
คือเพื่อรับการตักเตือน

และเพื่อขอให้พระอัลลอฮ์มีเมตตากับผู้ต
าย¹⁴

ในอีกแง่หนึ่ง

การเยือนสุสานด้วยเจตนาจะละหมาดที่
นั้นหรือเพื่อขอพร ความช่วยเหลือ หรือ
ความกรุณาจากผู้ตาย
ขัดต่อคำชี้แนะของท่านศาสดา

¹⁴หากผู้ตายเป็นมุสลิม

สันติภาพจะมีแก่ท่าน ยิ่งไปกว่านี้
ยังเป็นการหาผู้ทัดเทียมมาข้องเกี่ยวกับ
พระอัลลอฮ์

และเป็นหนทางสู่พหุเทวนิยม
ซึ่งเป็นสิ่งที่ขัดต่อพิธีการและเป้าหมายเข้า
ฮัจญ์

ผู้แสวงบุญบางคนทำให้กายตนต้องเหน็ด
เหนื่อยและเสียเวลาและเงินในการเยือนที่
ที่กล่าวกันว่าเป็นสถานต้องเยียมเยือนใน
เมกกะกับเมดินา

สถานที่ดังกล่าวในเมกกะมีถ้ำฮิรอ
ถ้ำเซอาร์ และสถานที่อื่นๆ

ที่ไม่ได้กำหนดให้เยือน ในเมดินา

สถานที่ดังกล่าวมีมัสยิดทั้งเจ็ด

มัสยิดแห่งกิบละห์ทั้งสอง

และสถานที่บางแห่งที่กำหนดเจาะจงมา
เพื่อละหมาด อธิษฐาน

หรือขอพรจากสถานที่เหล่านี้
การเยือนสถานที่เหล่านี้ในเมกกะหรือเม
ดินาเพื่อบูชาพระอัลลอฮ์ที่นั่นเป็นสิ่งนอก
รีตที่ถูกสรรค์สร้างขึ้นในอิสลาม
นี่เป็นเพราะไม่มีมัสยิดใดที่ต้องเดินทางไ
ปนอกจากมัสยิดทั้งสามที่กล่าวอยู่ในชะ
ดิษ:"มัสยิดศักดิ์สิทธิ์

มัสยิดแห่งท่านศาสดา

สันติภาพจงมีแก่ท่าน

และมัสยิดอัลอักซอ"

มัสยิดกุบาจะเพิ่มเข้าไปกับมัสยิดทั้งสาม
นี้เฉพาะผู้ที่อาศัยอยู่ในเมดินาเท่านั้น
ไม่มีสถานที่หรือถ้ำอื่นใดที่ต้องไปเยือนใ
นเมกกะหรือเมดินาหรือที่ใด¹⁵ก็ตามเพร

¹⁵ ยกเว้นการมาเยือนสุสานอย่างที่อนุญาตตามที่กล่าวไว้ข้างต้น

าไม่มีหลักฐานสำหรับสิ่งนี้ในขณะที่ผู้แสวงบุญมุ่งไปเมกกะเพื่อตามหารางวัลจากพระอัลลอฮ์

ก็ต้องยึดอยู่กับสิ่งที่กำหนดไว้โดยพระอัลลอฮ์กับผู้ส่งสารของพระองค์

หากผู้แสวงบุญเก็บเวลาไว้ละหมาดที่มัสยิดศักดิ์สิทธิ์กับมัสยิดแห่งท่านศาสดา

สันติภาพจะมีแก่ท่าน

และเก็บเงินเพื่อใช้ในหนทางของพระอัลลอฮ์

และเพื่อให้ท่านแก่ผู้ยากไร้และขาดแคลน ก็จะได้รางวัล ในทางกลับกัน

หากให้เวลากับเงินในสิ่งนอกกรอบกับความมั่งคั่ง ก็จะได้รับรางวัลโทษ

[จากพระอัลลอฮ์]

ดังนั้นผู้แสวงบุญควรระมัดระวังในเรื่องนี้และไม่ควรหลงตามผู้ที่ปั่นแต่งหรือผู้ที่

ไม่รู้จริง ยิ่งไปกว่านี้
ยังต้องไม่ถูกหลอกลวงโดยสิ่งนอกจิตที่แ
พรขยายออกมาเขียนโดยผู้ปั้นแต่งคำชี้
นำทางพิธีกรรมบางราย
ในทางตรงกันข้าม
ควรจะเรียนรู้จากคู่มือพิธีกรรมที่ได้รับการ
ยอมรับซึ่งได้รวบรวมขึ้นมาสอดคล้อง
กับอัลกุรอานอันศักดิ์สิทธิ์กับสุนนะฮ์
เพื่อที่จะได้คงเอาไว้ซึ่งความถูกต้องสมบุ
รณ์ของความเชื่อ
นอกจากนี้ผู้แสวงบุญก็จะต้องซักถามผู้รู้
เกี่ยวกับเรื่องใดก็ตามที่สับสน
ในส่วนของความผิดพลาดเกี่ยวเนื่องกับ
พิธีกรรมฮัจญ์ได้แก่:

ประการแรก:

ความผิดพลาดที่กระทำความระหว่างอิห์รอม:

- 1) ผู้แสวงบุญบางคนเดินทางโดยเครื่องบินเลื่อนการเข้าสู่อิห์รอมออกไปจนกว่าจะถึงท่าอากาศยานญิดดะฮ์นี่เป็นสิ่งที่ผิดในเมื่อได้พลาดมีกาทไปแล้ว ด้วยผ่านไปเมื่อตอนอยู่ระหว่างทางไปเมกกะ ท่านศาสดา
สันติภาพจงมีแก่ท่าน
กล่าวเกี่ยวกับมีกาททั้งห้าที่กำหนดไว้ว่า "นี่เป็นสำหรับพวกเขา
และสำหรับผู้ที่ผ่านมาซึ่งไม่ใช่คนจากที่นั้นๆ
แล้วมีเจตนาจะประกอบฮัจญ์กับอุมเราะฮ์"
ดังนั้นผู้ใดก็ตามที่ผ่านหรืออยู่ขนาน

กับมีกาทในขณะที่โดยสารเครื่องบิน
อยู่ต้องเข้าสู่อิหรอมตั้งแต่จุดนี้เพื่ออุม
เราะฮ์หรือฮัจญ์

หากได้พลาดไปแล้วเข้าสู่อิหรอมที่อื
น

ก็จะเป็นการก่อบาปในเมื่อได้ละเลยห
นึ่งในข้อบังคับของพิธีกรรมฮัจญ์
ในกรณีนี้

ต้องเชือดเครื่องสังเวยเพื่อเป็นฟidyะ
(การไถ่บาป)

เนื่องด้วยญิดดะฮ์เป็นมีกาทสำหรับค
นจากที่นั่นเท่านั้น

และสำหรับผู้ใดก็ตามที่เจตนาจะประ
กอบฮัจญ์หรืออุมเราะฮ์ในขณะที่อยู่ที่
นั่น

- 2) ผู้แสวงบุญบางคนถ่ายรูปอิห์รอมไว้
 ปืนที่ระลึก
 แล้วเก็บรูปดังกล่าวเอาไว้เพื่อแสดงให้
 ให้เพื่อนๆ ดู
 ซึ่งเป็นสิ่งที่ผิดด้วยเหตุสองประการ:

ประการแรก

การถ่ายภาพเป็นการกระทำที่เป็นการขัด
 ขืนและเป็นบาปสำคัญ

ด้วยชะติษกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยนี้

และโทษกับผู้ที่ทำมัน

การที่อยู่ปล่อยตัวไปกับกิฏูซาแล้ว

เป็นสิ่งที่อันไม่สมควรที่จะเริ่มกิฏูซานี้โดย
 ยการก่อบาป

ประการที่สอง

การกระทำเป็นเสมือนริยะฮ์ (การโอ้อวด)

เพราะผู้แสวงบุญต้องการให้คนเป็นภาพ
 ของเขาในขณะที่อยู่ในสถานะอิห์รอม

ริยะอเป็นสิ่งหวงห้ามและจะทำให้กรรมนี้เป็นโมฆะ นอกเหนือจากนั้น ยังเป็นชิรค์ (พหุเทวนิยม)

อย่างรองและเป็นคุณสมบัติของคนเสแสร้งอีกด้วย

3) ผู้แสวงบุญบางคนคิดว่าควรจะนำทุกอย่างที่จำเป็นในการเข้าสู่อิห์รอมไปด้วย รวมถึงรองเท้าไม้หุ้มส้น เงิน และทรัพย์สินอื่นๆ

และยังคิดว่าไม่สามารถให้อะไรก็ตามที่ไม่ได้นำติดตัวไปเมื่อเข้าสู่อิห์รอม นี่เป็นสิ่งที่ผิดเพราะผู้แสวงบุญไม่ต้องทำสิ่งเหล่านี้เลยแม้แต่สิ่งเดียว

ไม่ได้ห้ามมิให้ใช้ทรัพย์สินที่ไม่ได้นำติดตัวไปเมื่อเข้าสู่อิห์รอม
ในทางตรงกันข้าม

อนุญาตให้ซื้ออะไรก็ตามที่ต้องการและใช้อะไรก็ตามที่จำเป็น ยิ่งไปกว่านี้ยังอนุญาตให้เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับอิห์รอมกับชุดที่คล้ายคลึงกัน นอกจากนี้

ยังอนุญาตให้เปลี่ยนรองเท้าเป็นคู่อื่นได้อีก

แต่ห้ามมิให้กระทำข้อจำกัดโดยทั่วไปใดๆ ก็ตามของอิห์รอม

- 4) ผู้แสวงบุญชายบางคนเปิดไหล่ในขณะเข้าสู่อิห์รอมอยู่ ซึ่งเป็นลักษณะปฏิบัติของอิษทิบาอ์ การปฏิบัตินี้อนุญาตเฉพาะระหว่างฏอวาฟ (สำหรับกุดุมหรืออุมเราะฮ์)

ในกรณีอื่นๆ

ทั้งหมด

ไหลต้องคลุมด้วยริดะฮ์¹⁶

- 5) ผู้หญิงบางคนคิดว่าควรเข้าสู่อิห์รอม
โดยสวมชุดสีเขียวนี่เป็นสิ่งที่ผิดเพราะไม่มีสีเฉพาะเจาะ
จงสำหรับชุดที่ผู้หญิงต้องใส่สำหรับอิ
ห์รอม ในทางกลับกัน
ควรเข้าสู่อิห์รอมโดยสวมเครื่องแต่งก
ายปกติยกเว้นเครื่องประดับ
เครื่องแต่งกายที่รัดหรือโปรงแสง
เนื่องด้วยไม่อนุญาตให้สวมในระหว่
งอิห์รอมอยู่และตลอดเวลาอื่นๆ
- 6) ผู้หญิงบางคนสวมสิ่งที่คล้ายกับผ้าโพ
กหัวไว้เหนือศีรษะเพื่อป้องกันไม่ให้ผั

¹⁶เพราะเป็นสิ่งดีกว่าโดยเฉพาะในขณะที่ละหมาดอยู่

าปิดหน้าสัมผัสกับไบหน้า
 นี่เป็นสิ่งที่ผิดและไม่มีหลักฐานใดๆ
 เพราะชะดิษที่เล่าโดยอัยชะ
 พระอัลลอฮ์ได้โปรดฟังใจแก่นาง
 กล่าวไว้ว่าผู้หญิงคลุมหน้าของตนจา
 กผู้ชายเมื่ออยู่ในสถานะอิห์รอม
 อย่างไรก็ตาม
 นางไม่ได้กล่าวถึงว่าได้มีการสวมผ้า
 โปกหัวหรืออะไรในทำนองนี้
 ดังนั้นจึงไม่มีโทษใดๆ
 หากผ้าปิดหน้าสัมผัสกับไบหน้า

- 7) ผู้หญิงที่ประจำเดือนมาอยู่บางรายผ่าน
 นมิกาทไปโดยที่ไม่ได้เข้าสู่อิห์รอม
 โดยคิดว่าความบริสุทธิ์เป็นหนึ่งในเง
 ื่อนไขของความถูกต้องสมบูรณ์ของการ
 ารเข้าสู่อิห์รอม
 นี่เป็นสิ่งที่ผิดเพราะการมีประจำเดือน

ไม่ทำให้อิหฺรอมเป็นโมฆะ
แต่อนุญาตให้ผู้หญิงที่มีประจำเดือน
เข้าสู่อิหฺรอมและประกอบพิธีกรรมฮัจ
ญ์ทั้งหมดได้
ยกเว้นฏอวาฟซึ่งต้องเลื่อนออกไปจน
กว่าจะบริสุทธิ์
เมื่อได้พลาดมีกาทไปแล้ว
ก็ต้องกลับไปทีนั้นเพื่อเข้าสู่อิหฺรอม
หรือไม่ก็ต้องเชือดเครื่องสังเวยเป็นก
ารไถ่บาป
เพราะได้ละเลยข้อบังคับไป

ประการที่สอง:

ความผิดพลาดที่ก่อระหว่างฏอวาฟ:

- 1- ผู้แสวงบุญหลายคนยึดคำภานาบาง
วรรคซึ่งได้อ่านมาจากคู่มือพิธีกรรม
บางครั้งบางคนก็ท่องคำภานานี้ออก

มาและกล่าวตามกันเป็นกลุ่ม
นี่เป็นสิ่งที่ผิดด้วยเหตุสองประการ:

ประการแรก:

นี่เป็นเสมือนกับการยืนอยู่กับการภาวนาที่ไม่ได้รับอนุญาตตามชะรีอะฮ์ด้วยท่านศาสดา สันติภาพจงมีแก่ท่านไม่ได้บอกไว้ว่าต้องมีการกล่าวร้องขอใดๆ

ประการที่สอง:

การรวมตัวกันภาวนาเป็นบิดอะฮ์เป็นการก่อปัญหาและเบี่ยงเบนผู้แสวงบุญคนอื่น
สิ่งที่อนุญาตคือแต่ละคนภาวนาให้ตนเองโดยไม่ใช้เสียงดัง

- 2- ผู้แสวงบุญบางคนจุมมุยะมานี
นี่เป็นสิ่งที่ผิดเพราะควรจะสัมผัสเท่านั้น

นและที่ควรจะจูบคือหินดำ
จึงควรจะสัมผัสหรือจูบหินดำถ้าเป็นไปได้

ในกรณีที่ผู้คนชุกชุมมากผู้แสวงบุญก็
จงเข้าไปที่มัน

มุขะมานิต้องสัมผัสเท่าส้นไม่จูบหรือ
ชี้ไม่ว่าจะผู้คนจะชุกชุมเท่าใดก็ตาม
มุขอื่นๆ

ทั้งหมดก็ต้องไม่สัมผัสหรือจูบเช่นกัน

3- ผู้แสวงบุญบางคนเบียดผู้อื่นเข้าไปเพื่อ
จะได้ไปถึงหินดำเพื่อสัมผัสหรือจูบ
นี่เป็นสิ่งที่ไม่อนุญาตเพราะความชุกชุม
นั้นยากและเสี่ยงและยังเป็นเสมือนพิ
ทนะฮ์ (การยั่วชวน)

อีกด้วยในการเข้าไปเบียดรวมกันทั้ง
ชายหญิง

ที่อนุญาตคือการจูบและสัมผัสหินดำ
มือเป็นไปได้นั้น
หากเป็นไปไม่ได้ก็เพียงพอที่จะชี้ไปที่
มันโดยที่ไม่เบียดผู้อื่น
ซึ่งก่อให้เกิดความเสี่ยงหรือตกภายใต้
ปฏิกิริยาในการยั่วยวนจากผู้หญิง[โดยไม่
เจตนา]
ยิ่งไปกว่านี้ก็จูงใจขึ้นอยู่กับความง่าย
และความสะดวกเป็นหลัก
โดยเฉพาะกับการที่การสัมผัสกับจูบหิ
นดำที่แนะนำให้ทำเมื่อเป็นไปได้นั้น
นั้น
หากเป็นไปไม่ได้ก็เพียงพอที่จะชี้ไปที่
มัน
ดังนั้นการเบียดผู้อื่นในกรณีนี้อาจเป็
นบาป

เช่นนั้นผู้แสวงบุญจะก่อบาปเพื่อจะได้
รางวัลจากกิจตามซุนนะฮ์ได้อย่างไร

ประการที่สาม:

ความผิดพลาดในการตัดผมหลังฮัจญ์หรือ

อุมเราะฮ์:

ผู้แสวงบุญบางคนตัดผมเพียงแค่ส่วนน้อย
ซึ่งไม่เพียงพอและไม่เป็นการสำเร็จพิธี
กรรมนี้

เพราะการตัดผมหมายถึงการตัดทั่วทั้งศีรษะ

ด้วยการตัดผมนี้แค่แทนที่การโกนทั้งศีรษะ

ดังนั้นการตัดผมควรทำให้ทั่วศีรษะเช่นกัน
นพระอัลลอฮ์กล่าวว่า

﴿مُخَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ﴾

[48: 27]

ผู้ใดก็ตามที่ตัดผมแค่ปริมาณหนึ่งถือเป็นการตัดผมแค่ส่วนหนึ่งและไม่ใช้ทั้งศีรษะ
ประการที่สี่:

ความผิดพลาดที่กระทำระหว่างการยืนที่
อะเราะะฟาฮ์:

1- ผู้แสวงบุญบางคนไม่ดูตำแหน่งที่ยืนให้แน่ใจและไม่ดูธงสัญลักษณ์ที่กำหนดเขตของอะเราะะฟาฮ์ก็เลยยืนอยู่นอกอะเราะะฟาฮ์

ผู้ใดก็ตามที่ทำเช่นนี้แล้วไม่ยืนอยู่ภายในเขตของอะเราะะฟาฮ์

ฮัจญ์จะเป็นโมฆะ

ผู้แสวงบุญต้องใส่ใจในกิจที่ทำและดูให้แน่ใจว่ากำลังยืนอยู่ภายในเขตของอะเราะะฟาฮ์

2- ผู้แสวงบุญเชื่อว่าเป็นสิ่งบังคับที่จะต้อง
งไปเห็นหรือปิ่นเขาอรรธมมะ
จึงเป็นผลให้ต้องแบกรับความรับผิดชอบ
หนักหน่วงและความเสี่ยงร้ายแรงเ
เพื่อให้สำเร็จเป้าหมายนี้ถึงแม้ว่าจะไม่
จำเป็นต้องทำก็ตาม
ที่บังคับก็คือให้ยื่นที่ใดก็ได้ภายในอะเ
ระพะธาด้วยท่านศาสดาสันติภาพจะมี
แก่ท่านได้กล่าวไว้ว่า
“อะเราะฟาฮ์ทั้งหมดเป็นพื้นที่สำหรับยี่
นแต่จงหลีกเลี่ยงจากภายในอะเราะนะ
ฮ์” ไม่ว่าจะเห็นเขาหรือไม่
ในขณะที่ภาวนาอยู่สิ่งที่บัญญัติไว้ก็คือ

อให้หันหน้าไปทางกะอ์บะฮ์
(ทิศละหมาด)¹⁷

- 3- ผู้แสวงบุญบางคนจากอะเราะฟาฮ์ไป
ก่อนอาทิติยตก
ซึ่งเป็นสิ่งไม่อนุญาตเพราะเวลาสำหรับ
การจากไปถูกกำหนดไว้ให้เป็นหลัง
อาทิติยตก
ผู้ใดก็ตามที่จากอะเราะฟาฮ์ไปก่อนเว
ลาที่กำหนดนี้และไม่กลับมาก่อนอาทิ
ติยตกควรเชือดเครื่องสังเวยเป็นการไ
ถ่บาป
เพราะได้ละเลยข้อบังคับของฮัจญ์
เวลาที่กำหนดมานี้ได้ทราบมาจากการ
ปฏิบัติของท่านศาสดามุฮัมมัด
สันติภาพจงมีแก่ท่าน

¹⁷เขานั้นไม่ใช่กิบละฮ์

ซึ่งยืนอยู่ที่อะเราะฟาฮ์จนอาทิตย์ตก
ท่าน สันติภาพจงมีแก่ท่าน กล่าวว่า
“จงนำพิธีกรรมจากข้าไป”

ประการที่ห้า:

ความผิดพลาดที่กระทำที่มัชดะลิฟาฮ์:

เมื่อผู้แสวงบุญมาถึงมัชดะลิฟาฮ์จะต้องลง
หมาดพลบค่ำกับกลางคือรวมกัน

ค้างคืนที่นั่นแล้วภาวนากับพระอัลลอฮ์จน
อาทิตย์ขึ้น หลังจากนั้นก็ไปมินะ

คนที่มีเหตุผล โดยเฉพาะผู้หญิง คนชรา
เด็ก และผู้ดูแลของพวกเขา

อนุญาตให้จากไปก่อนเที่ยงคืนได้

อย่างไรก็ตาม

มีความผิดพลาดบางประการที่กระทำขึ้น
ในพิธีกรรมนี้โดยที่ผู้แสวงบุญบางคนไม่
ดูให้แน่ใจว่าตนอยู่ภายในเขตของมุชดะ

ลิฟาฮ์หรือไม่

จึงทำให้ค้ำคื่นนั้นนอกเขต

ผู้แสวงบุญคนอื่นบางคนจากมุชตะลิฟาฮ์
ไปก่อนเที่ยงคื่นและไม่ได้ค้ำคื่นที่นั่นผู้ใด
ดก็ตามที่ไม่ค้ำคื่นที่มุชตะลิฟาฮ์โดยไม่
มีเหตุอันสมควรควรเชือดเครื่องสังเวยเป็น
นการไถ่บาป

ควรสำนึกและขอพระอัลลอฮ์ให้ให้อภัย
ด้วยได้ละเลยข้อบังคับของฮัจญ์ไปเสียแ
ล้ว

ประการหก:

ความผิดพลาดที่กระทำตอนโยนกรวด:

การโยนกรวดเป็นหนึ่งในข้อบังคับของฮัจญ์

ผู้แสวงบุญควรโยนจัมเราะหฺทุละอะกะบะฮ์ใน
วันแห่งอีด และจะมะรอตทั้งสาม

(รองกลางใหญ่) ในวันแห่งทักษริก
จัมเราะะทุละอะกะบะฮ์เริ่มตั้งแต่เที่ยงคืนของ
วันแห่งฮีด

ในขณะที่จัมเราะะทุละทั้งสามจะโยนหลังเว
ลาชะวาล (พระอาทิตย์เคลื่อนต่ำลง)
ของวันแห่งทักษริก

ผู้แสวงบุญบางคนได้กระทำความผิดพลาด
ในพิธีกรรมนี้ได้แก่ประการต่อไปนี้:

ผู้แสวงบุญบางคนโยนกรวดไม่ว่าจะเ
ป็นเวลาใดโดยไม่คำนึงถึงเวลาที่กำหนด

อย่างเช่นโยนจัมเราะะทุละอะกะบะฮ์ก่อนเ
เที่ยงคืนของวันแห่งฮีด

หรือโยนจะมะรอตทั้งสามก่อนเวลาชะ
วาลของวันแห่งทักษริก

ผู้ใดก็ตามที่โยนกรวดก่อนเวลาที่กำหนดควรทำใหม่อีกรอบในเวลาที่กำหนด

หรือก็จะไม่ได้รับการยอมรับเช่นเดียวกับการวินิจฉัยผู้ที่ละหมาดก่อนเวลาอันสมควรทุกประการ

ผู้แสวงบุญบางคนไม่ยึดลำดับจะมะรอต

อย่างเช่นเริ่มจากกรวดหลักหรือกรวดรองก่อน

นี่เป็นสิ่งที่ผิดเพราะผู้แสวงบุญควรเริ่มจากก้อนรองแล้วก็กลางแล้วจึงหลักเป็นนอย่างสุดท้าย

ผู้แสวงบุญบางคนโยนกรวดไปที่อื่นที่ไม่ใช่อ่างจัมเราะฮ์

อย่างเช่นโยนจากที่ไกลจนกรวดไม่ร่วงเข้าไปในอ่าง

นี้จะไม่นับและจะต้องทำอีกรอบเพราะ
กรวดไม่ร่วงเข้าไปในอ่าง
เหตุผลที่อยู่เบื้องหลังความผิดพลาด
เช่นนี้คือความไม่รู้ ความเร่งรีบ
และความไม่เอาใจใส่

1- ผู้แสวงบุญคนอื่นๆ

โยนกรวดของวันแห่งทักษริกวันที่สอง
และสามในวันแรกแล้วก็ออกเดินทาง
โดยที่ยังไม่ได้สำเร็จพิธีกรรมฮัจญ์
คนอื่นก็โยนกรวดของวันแห่งทักษริกวัน
แรกเท่านั้นแล้วมอบอำนาจให้ผู้อื่นโยน
กรวดที่เหลือในนามของตนให้แทน

นี่เป็นเสมือนการปรุงแต่งพิธีกรรมฮัจญ์
และเป็นสิ่งที่ซาตานยั่วยวน
เพราะผู้แสวงบุญต้องแบกรับความล่า

บากและต้องเสียเงินเพื่อประกอบฮัจญ์
ดังนั้นเมื่อใกล้จะเสร็จพิธีกรรมที่เหลือ
อีกไม่กี่อย่าง

ซาตานก็จะยั่วชวนให้ละเว้นข้อบังคับ
บางข้อของฮัจญ์ อย่างเช่น

การโยนกรวดที่เหลือ

การอยู่ค้างคืนที่มินะในวันแห่งทชริก

การประกอบฏอวาฟแห่งวดาฮ์ตามเว
ลา

นี่เป็นเพราะเวลาที่กำหนดมาสำหรับฏ
อวาฟแห่งวดาฮ์คือหลังจากพ้นวันฮัจ
ญ์ไปแล้ว และเมื่อสำเร็จพิธีกรรมฮัจญ์
จะดีกว่าถ้าหากเขาประหยัดเวลา เงิน
และความพยายามไว้

แทนที่จะเสียไปโดยไม่สำเร็จพิธีกรรม

พระอัลลอฮ์ผู้เจ้ายกกล่าวว่า: ﴿وَأَتِمُّوا﴾¹⁸

الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ. ในวาระนี้,

"การสำเร็จฮัจญ์กับอุมเราะฮ์ให้สมบูรณ์"

หมายถึงการเติมเต็มพิธีกรรมทั้งหมด
สำหรับผู้ใดก็ตามที่เข้าสู่อิหฺรอมด้วย
เจตนาฮัจญ์อันบริสุทธิ์ใจเพื่อการเกื้อกูล
จากพระอัลลอฮ์

2- ผู้แสวงบุญบางคนเข้าใจผิดในความ
หมายของ "เร่งรีบ"
ที่เอ่ยถึงในวาระที่พระอัลลอฮ์กล่าวว่า

¹⁸[2: 196]

﴿فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ :

19﴿فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ﴾

เข้าใจผิดไปเสียว่า

"เร่งรีบการจากไปในสองวัน"

หมายความว่าถึงวันแห่งฮัจญ์และวันต่อมา
ดังนั้นจึงจากไปในวันที่สิบเอ็ดเดือนช
ลฮิจญะฮ์

โดยกล่าวว่ากำลังรีบเร่งการจากไปข
องตน

นี่เป็นสิ่งที่ผิดอย่างสิ้นเชิงเพราะสองว
นนั้นคือวันที่สิบเอ็ดและสิบสอง

ดังนั้นจึงไม่มีโทษกับผู้ใดก็ตามที่เร่งรี
บจะจากไปหลังโยนกรวดหลังเวลาชะ
วาลในวันที่สิบสอง อย่างไรก็ตาม
จะดีกว่าถ้าหากผู้ใดเลื่อนอยู่ต่อจนถึง

วันที่สิบสามแล้วกลับหลังจากโยนกรวดในเวลาชะวาลแล้ว

ประการที่เจ็ด:

ความผิดพลาดที่กระทำระหว่างเยือนมัสยิดแห่งท่านศาสดาอันศักดิ์สิทธิ์:

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าการเยือนมัสยิดแห่งท่านศาสดา สันติภาพจงมีแก่ท่าน เป็นกิจตามสุนนะฮ์ ด้วยท่าน สันติภาพจงมีแก่ท่าน ได้กล่าวไว้ว่า "ควรออกเดินทางไปมัสยิดทั้งสามเท่านั้น : มัสยิดศักดิ์สิทธิ์ มัสยัดของข้า กับมัสยิดอัลอักซอ" ท่าน สันติภาพจงมีแก่ท่าน ได้บอกไว้ว่าละหมาดที่มัสยิดของท่านดีกว่าละหมาดพันครั้งที่ไหนใด

ยกเว้นที่มีสยิดคัศดีลียะฮ์ อย่างไรก็ตาม
ผู้แสวงบุญบางคนได้กระทำความผิดพลาด
หลายประการเกี่ยวเนื่องกับเรื่องนี้
อย่างเช่น:

- 1- ผู้แสวงบุญบางคนเชื่อว่าการเยือนมัสยิด
แห่งท่านศาสดาเกี่ยวข้องกับฮัจญ์
หรือพิธีกรรมของมัน
นี่เป็นสิ่งที่ผิดโดยสิ้นเชิงเพราะการเยือนมัสยิด
แห่งท่านศาสดาไม่มีกำหนดเวลาเจาะจงในปีๆ
หนึ่งหรือเกี่ยวข้องกับฮัจญ์เลย
ดังนั้นผู้ใดก็ตามที่ประกอบฮัจญ์โดยที่ไม่ได้เยือนมัสยิดแห่งท่านศาสดา
ฮัจญ์ก็ยังถูกต้องสมบูรณ์
- 2- ผู้อื่นเชื่อว่าการเยือนมัสยิดแห่งท่านศาสดาเป็นกิจบังคับ

นี่เป็นความเชื่อที่ผิดเพราะการเยื่อนมัสยิดแห่งท่านศาสดาเป็นกิจตามชุมชนะฮ์

ดังนั้นไม่มีโทษกับมุสลิมผู้ใดก็ตามที่ไม่ไปเยื่อนมัสยิดแห่งท่านศาสดาในชีวิตของตน ในทางกลับกันผู้ใดที่ไม่ไปเยื่อนมัสยิดนี้ด้วยเจตนาอันชอบธรรมจะได้รับรางวัลอย่างยิ่งใหญ

- 3- ผู้แสวงบุญบางคนคิดว่าการเยื่อนมัสยิดแห่งท่านศาสดาหมายถึงการเยื่อนท่านศาสดา สันติภาพจงมีแก่ท่านหรือสุสานท่าน

นี่เป็นสิ่งที่ผิดเพราะการเดินทางที่อนุญาตคือที่ออกเดินทางไปสู่มัสยิดแห่งท่านศาสดา สันติภาพจงมีแก่ท่านด้วยเจตนาที่จะละหมาดที่นั่น

การเยือนสุสานท่านศาสดา
สันติภาพจงมีแก่ท่าน และสุสานอื่นๆ
ของสหายท่านของหรือผู้ยอมสละชีพ
เป็นส่วนหนึ่งที่อยู่ในการเยี่ยมชมเยือน
และมีใช้จุดประสงค์ของการออกเดินทาง
นี่เป็นเพราะว่าท่านศาสดา
สันติภาพจงมีแก่ท่าน
ห้ามปรามการออกเดินทางด้วยเจตนา
ที่จะบูชาที่อื่นใดนอกจากมัสยิดทั้งสาม
[ที่กล่าวถึงในฮะดีษ]
ดังนั้นเป็นสิ่งไม่อนุญาตที่จะออกเดินทาง
เพื่อการไปเยือนสุสานของท่านศาสดากับ
เฮาลยอห์ (เอกพจน์ของ
"วะลี" แปลว่าคนที่เคร่งครัดมาก)
โดยเฉพาะ ในทำนองเดียวกัน
การออกเดินทางเพื่อไปละหมาดที่มัส

ยึดได้โดยเฉพาะนอกจากมัสยิดทั้งสามเป็นกิจที่ไม่อนุญาต

ในส่วนของชะติษที่บันดาลให้ไปเยือน
นุสสานของท่านศาสดา
สันติภาพคงมีแก่ท่าน
ต่างก็อ่อนแอหรือไม่ก็ถูกปลอมแปลง
ขึ้นมาทั้งสิ่งดังที่ได้อธิบายไปแล้วโดย
อิหม่ามผู้ยิ่งใหญ่กับปราชญ์ชะติษ
อย่างไรก็ตาม
แนะนำให้ผู้ใดก็ตามที่มาเยือนมัสยิดแห่ง
ท่านศาสดา สันติภาพคงมีแก่ท่าน
มาเยือนนุสสานท่านและนุสสานของสหาย
ท่านพร้อมๆ กับการเยือนมัสยิด
เป็นสิ่งอนุญาตบนฐานของการที่อนุญาต
ให้เยือนมัสยิดโดยทั่วๆ ไปได้

หากแต่ต้องเป็นการเยือนอย่างชอบธรรมด้วยเจตนาที่จะส่งสันติภาพสู่ผู้ตายและภาวนาให้พระอัลลอฮ์มีเมตตากับความพึงใจแก่พวกเขา

ในทางกลับกัน

การเยือนด้วยเจตนาที่จะแสวงหาความช่วยเหลือจากผู้ตายหรือขอให้พวกเขาเติมเต็มความต้องการของตนเป็นกิจที่เป็นพหุเทวนิยมและไม่อนุญาต

- 4- ท้าวมกลามความผิดพลาดที่กระทำโดยผู้ที่เยือนมัสยิดแห่งท่านศาสดาอันศักดิ์สิทธิ์

ก็คือความเชื่อที่ว่าควรจะละหมาดเป็นปริมาณหรือกะฮ์จำนวนหนึ่งอย่างเช่น ละหมาดสี่สิบครั้งเป็นต้น

นี่เป็นสิ่งที่ผิดเพราะไม่เคยมีการบันทึกโดยท่านศาสดา

สันติภาพจะมีแก่ท่าน

ในการกำหนดจำนวนของละหมาดของ
องผู้ใดที่มาเยือนมัสยิดของท่านเลย
นอกจากนี้ชะดิษที่กล่าวถึงละหมาดสี่สิบ
ครั้งได้ถูกปลอมแปลงขึ้นไม่และไม่ถูก
ต้องสมบูรณ์

ดังนั้นมุสลิมควรประกอบละหมาดเป็น
จำนวนครั้งที่ปรารถนาโดยไร้ข้อจำกัด

- 5- ท่ามกลางความผิดพลาดที่ร้ายแรงกระทำ
โดยบางคนที่มาเยือนสุสานของท่านศาสดา
สันติภาพจะมีแก่ท่าน คือการส่งเสียงดังในขณะ
ที่ภาวนาใกล้กับสุสาน
นี่เป็นเพราะเชื่อว่าการภาวนาใกล้สุสาน
มีคุณค่าและเป็นกิจอนุญาต

นี้ผิดอย่างสิ้นเชิงเพราะไม่อนุญาตให้
ภาวนา กับ พระอัลลอฮ์ ใกล้เคียงกับ สุสาน แม้
จะ ภาวนา กับ พระอัลลอฮ์ เท่านั้น
เพราะนี่เป็น บิดอะฮ์ และเป็นหนทางแห่ง
งพหุ เทวนิยม
ยิ่งไปกว่านี้ บรรพชนอันชอบธรรมของ
เรา ไม่ได้ ภาวนา กับ พระอัลลอฮ์ ใกล้เคียงกับ
สุสานของท่าน ศาสดา
สันติภาพจงมีแก่ท่าน
แต่ในทางกลับกัน
พวกเขาเคยแค่ส่งสันติภาพให้และก็จ
ากไป
ดังนั้น ผู้ใดที่ต้องการจะ ภาวนา กับ พระ
อัลลอฮ์ ควรหันหน้าไปสู่ กิบละฮ์
และควรทำที่มัสยิด ไม่ใกล้เคียงกับ สุสาน
นี่เป็น เพราะ กิบละฮ์ แห่งการ ภาวนา ก็คือ

อกะธะปะฮังคันคักดีสิทธิ
ดั่งนั้นจงระวังเอาไว้
บาปร้ายแรงอีกประการที่ได้กระทำโดย
ผู้ที่ไปเยือนมัสยิดแห่งท่านศาสดา
สันติภาพจงมีแก่ท่าน
คือการไปเยือนสถานที่ที่ไม่อนุญาตแ
ละมัสยิดในเมดินา
ยิ่งไปกว่านี้การเยือนสถานที่เหล่านี้เป็น
นกิจที่เป็นบิดอะฮ์ที่หวงห้าม
ตัวอย่างของสถานที่เหล่านี้คือมัสยิดอัล
ลหะมามะฮ์ มัสยิดแห่งกิบละฮ์ทั้งสอง
มัสยิดทั้งเจ็ด
และสถานที่ที่คล้ายคลึงกันที่ผู้ไม่รู้แล
ะคนทั่วไปคิดว่าเป็นสถานที่อนุญาต
นี่เป็นความผิดพลาดร้ายแรงประการ
หนึ่งเพราะไม่มีมัสยิดแห่งใดที่อนุญาต

ตให้ไปเยือนด้วยจุดประสงค์ที่จะไป
ละหมาดที่นั่นในเมดินานอกจากมัสยิด
แห่งท่านศาสดา สันติภาพจงมีแก่ท่าน
และมัสยิดทุกะ

ในส่วนของมัสยิดที่เหลือให้เมดินา
ก็เป็นเหมือนกับมัสยิดแห่งอื่นทั้งหมด
ในโลก ไม่มีแห่งใดเหนือกว่าแห่งใด
ดังนั้นมุสลิมควรระวังสิ่งนี้เอาไว้แล้วห
ลึกเลี่ยงการเสียเวลาและเงินไปกับกิจ
ที่ทำให้อยู่ห่างไกลจาก [วิธีแห่ง]

พระอัลลอฮ์และเมตตาของพระองค์
นี้เป็นเพราะผู้ใดก็ตามที่ปฏิบัติกิจบูชา
ที่ไม่ได้บัญชาโดยพระอัลลอฮ์หรือผู้ส
งสารของพระองค์

กรรมของผู้นั้นจะถูกปฏิเสธและจะเป็น
การก่อบาป เพราะท่านศาสดา
สันติภาพจงมีแก่ท่าน กล่าวว่า

"ผู้ใดก็ตามที่ประกอบการกระทำที่เรา
ไม่ได้สิ่งจะต้องถูกปฏิเสธ"

ท่ามกลางคำพูดและกรรมของท่านศา
สดา สันติภาพจงมีแก่ท่าน

ไม่มีหลักฐานยืนยันการที่จะอนุญาตใ
ห้เยื่อนมัสยิดทั้งเจ็ด

มัสยิดแห่งกิบละฮ์ทั้งสอง

และมัสยิดชะมะมาฮ์ได้

ในทางกลับกัน

เป็นบิดอะฮ์ที่ป็นแต่่งขึ้นมาที่ควรหลีกเลี่ยง

เราถามพระอัลลอฮ์ผู้เป็นเจ้าของอนุญาตให้พวกข้าเห็นสังฆกรรมเป็นสังฆกรรม
และมอบความแข็งแกร่งเพื่อจะได้ทำต
ามและเชื่อฟังมัน

และให้พวกข้าเห็นเท็จเป็นเท็จและมอ

บความแข็งแรงเพื่อให้คงอยู่ห่างจากมันได้

สรรเสริญอยู่กับพระอัลลอฮ์พระผู้เป็นเจ้าแห่งโลกทั้งปวง สันติภาพ และพรจงมีกับท่านศาสดามุฮัมมัด ครอบครัว และสหายของท่าน